

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

Ανακοίνωση αριθ.	Περιεχόμενα	Σελίδα
	I Ανακοινώσεις	
	Δικαστήριο	
	ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ	
2002/C 180/01	Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 13ης Ιουνίου 2002 στην υπόθεση C-382/99: Βασίλειο των Κάτω Χωρών κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων («Κρατικές ενισχύσεις — Ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με τις ενισχύσεις de minimis — Πρατήρια υγρών καυσίμων — Ειδικοί φόροι καταναλώσεως — Κίνδυνος σωρεύσεως των ενισχύσεων — Δικαιολογημένη εμπιστοσύνη — Αρχή της ασφάλειας δικαίου — Υποχρέωση αιτιολογήσεως»)	1
2002/C 180/02	Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 13ης Ιουνίου 2002 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-430/99 και C-431/99 (αίτηση του Raad van State για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Inspecteur van de Belastingdienst Douane, district Rotterdam κατά Sea-Land Service Inc. (C-430/99) και Nedlloyd Lijnen BV (C-431/99) («Θαλάσσιες μεταφορές — Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Σύστημα αρωγής των συγκοινωνιών στη ναυσιπλοΐα»)	1
2002/C 180/03	Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 13ης Ιουνίου 2002 στην υπόθεση C-474/99: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου της Ισπανίας («Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 85/337/ΕΟΚ — Εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων δημοσίων και ιδιωτικών σχεδίων στο περιβάλλον — Ατελής μεταφορά στο εσωτερικό δίκαιο»)	2
2002/C 180/04	Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 6ης Ιουνίου 2002 στην υπόθεση C-80/00 (αίτηση του Bundesgerichtshof για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Italian Leather SpA κατά WECO Polstermöbel GmbH & Co. («Σύμβαση των Βρυξελλών — Άρθρο 27, σημείο 3 — Ασυμβίβαστο — Λεπτομέρειες εκτελέσεως στο κράτος αναγνωρίσεως»)	2

2002/C 180/05	Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 13ης Ιουνίου 2002 στην υπόθεση C-117/00: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιρλανδίας («Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγίες 79/409/ΕΟΚ και 92/43/ΕΟΚ — Διατήρηση των άγριων πτηνών — Ζώνες ειδικής προστασίας»)	3
2002/C 180/06	Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 13ης Ιουνίου 2002 στην απόφαση C-158/00: Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων («Εκκαθάριση των λογαριασμών — ΕΓΤΠΕ — Οικονομικά έτη 1996 έως 1998 — Αροτραίες καλλιέργειες — Ακολουθητέα από την Επιτροπή διαδικασία»)	4
2002/C 180/07	Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 6ης Ιουνίου 2002 στην υπόθεση C-159/00 (αίτηση του Cour de cassation για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Sapod Audic κατά Eco-Emballages SA («Οδηγία 83/189/ΕΟΚ — Διαδικασία πληροφόρησης στον τομέα των τεχνικών προτύπων και προδιαγραφών — Υποχρέωση κοινοποίησης των σχεδίων τεχνικών κανόνων — Οδηγίες 75/442/ΕΟΚ και 91/156/ΕΟΚ — Απόβλητα — Υποχρέωση ενημέρωσης για τα σχεδιαζόμενα μέτρα — Εθνική κανονιστική ρύθμιση περί της διαθέσεως των απορριμμάτων συσκευασίας — Υποχρέωση των παραγωγών ή των εισαγωγέων να προσδιορίζουν τις συσκευασίες που πρόκειται να αναληφθούν από εγκεκριμένη επιχείρηση — Υποχρέωση της εγκεκριμένης επιχείρησης να διασφαλίζει ότι οι συσκευασίες που αναλαμβάνει πληρούν τις τεχνικές προδιαγραφές»)	4
2002/C 180/08	Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 25ης Απριλίου 2002 στην υπόθεση C-183/00 (αίτηση του Juzgado de Primera Instancia e Instrucción nº 5 de Oviedo για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): María Victoria González Sánchez κατά Medicina Asturiana SA (Προσέγγιση των νομοθεσιών — Οδηγία 85/374/ΕΟΚ — Ευθύνη λόγω ελαττωματικών προϊόντων — Σχέση με τα λοιπά καθεστώτα ευθύνης)	5
2002/C 180/09	Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 6ης Ιουνίου 2002 στην υπόθεση C-360/00 (αίτηση του Bundesgerichtshof για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Land Hessen κατά G. Ricordi & Co. Bühnen- und Musikverlag GmbH («Διάρκεια προστασίας του δικαιώματος του δημιουργού — Αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων λόγω ιθαγενείας — Εφαρμογή σε δικαίωμα δημιουργού γεννηθέν πριν από τη θέση σε ισχύ της Συνθήκης ΕΟΚ»)	6
2002/C 180/10	Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 13ης Ιουνίου 2002 στην υπόθεση C-33/01: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ελληνικής Δημοκρατίας («Παράβαση κράτους μέλους — Απόβλητα — Διαχείριση επικίνδυνων αποβλήτων — Μη κοινοποίηση των πληροφοριακών στοιχείων που προβλέπει το άρθρο 8, παράγραφος 3, της οδηγίας 91/689 — Φορείς και επιχειρήσεις που αναλαμβάνουν τη διάθεση και/ή την αξιοποίηση επικίνδυνων αποβλήτων»)	6
2002/C 180/11	Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 6ης Ιουνίου 2002 στην υπόθεση C-146/01: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου του Βελγίου («Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 90/641/Ευρατόμ — Προστασία των εργαζομένων — Εξωτερικοί εργαζόμενοι που εκτίθενται σε κίνδυνο από ιοντίζουσες ακτινοβολίες κατά τη διάρκεια των δραστηριοτήτων τους σε ελεγχόμενη περιοχή»)	7
2002/C 180/12	Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 6ης Ιουνίου 2002 στην υπόθεση C-177/01: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Γαλλικής Δημοκρατίας («Παράβαση κράτους μέλους — Άρθρα 4 και 11 της οδηγίας 96/59/ΕΚ για τη διάθεση των πολυχλωροδιφαινυλίων και των πολυχλωροτριφαινυλίων (PCB και PCT)»)	7

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	<u>Περιεχόμενα (συνέχεια)</u>	<u>Σελίδα</u>
2002/C 180/13	Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 6ης Ιουνίου 2002 στην υπόθεση C-274/01: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου του Βελγίου («Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 98/76/EK — Μη μεταφορά στο εσωτερικό δίκαιο εντός της ταχθείσας προθεσμίας»)	8
2002/C 180/14	Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 13ης Ιουνίου 2002 στην υπόθεση C-286/01: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Γαλλικής Δημοκρατίας («Παράβαση κράτους μέλους — Τηλεπικοινωνίες — Ανοικτό δίκτυο — Καθολική υπηρεσία») ...	8
2002/C 180/15	Υπόθεση C-84/02: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Verwaltungsgericht Braunschweig με διάταξη της 26ης Φεβρουαρίου 2002 στην υπόθεση Schaper & Brümmer GmbH & Co.KG κατά Bezirksregierung Braunschweig .	9
2002/C 180/16	Υπόθεση C-156/02: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Bundessozialgericht με διάταξη της 30ής Ιανουαρίου 2002, στην υπόθεση Maria Purschke κατά Landesversicherungsanstalt Oberbayern	9
2002/C 180/17	Υπόθεση C-183/02 P: Αίτηση αναίρεσεως που ασκήθηκε στις 15 Μαΐου 2002 κατά της αποφάσεως την οποία εξέδωσε στις 6 Μαρτίου 2002 το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (τρίτο πενταμελές τμήμα) στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-127/99, T-129/99 και T-148/99, Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava κ.λπ. κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	9
2002/C 180/18	Υπόθεση C-185/02: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Πορτογαλικής Δημοκρατίας, που ασκήθηκε στις 17 Μαΐου 2002	10
2002/C 180/19	Υπόθεση C-187/02 P: Αίτηση αναίρεσεως που ασκήθηκε στις 21 Μαΐου 2002 κατά της αποφάσεως την οποία εξέδωσε στις 6 Μαρτίου 2002 το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (τρίτο πενταμελές τμήμα) στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-127/99, T-129/99 και T-148/99, Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava κ.λπ. κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	11
2002/C 180/20	Υπόθεση C-191/02: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας που ασκήθηκε στις 23 Μαΐου 2002	12
2002/C 180/21	Υπόθεση C-200/02: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Immigration Appellate Authority με διάταξη της 27ης Μαΐου 2002 στην υπόθεση Man Lavette CHEN και Kunqian Catherine ZHU κατά Secretary of State for the Home Department	12
2002/C 180/22	Υπόθεση C-201/02: Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το High Court of Justice (England and Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court), με διάταξη της 28ης Μαρτίου 2002, στην υπόθεση The Queen κατά Secretary of State for Transport, Local Government and the Regions, Ex parte: Delena Wells	13

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	Περιεχόμενα <i>(συνέχεια)</i>	Σελίδα
2002/C 180/23	Υπόθεση C-203/02: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε με διάταξη της 24ης Μαΐου 2002 το Court of Appeal (England and Wales) (Civil Division) στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ, 1) The British Horseracing Board Limited, 2) The Jockey Club και 3) Weatherbys Group Limited και, αφετέρου, William Hill Organization Limited	14
2002/C 180/24	Υπόθεση C-210/02: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας που ασκήθηκε στις 4 Ιουνίου 2002	14
2002/C 180/25	Υπόθεση C-211/02: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου που ασκήθηκε στις 4 Ιουνίου 2002	15
2002/C 180/26	Υπόθεση C-212/02: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Αυστριακής Δημοκρατίας που ασκήθηκε στις 5 Ιουνίου 2002	15
2002/C 180/27	Υπόθεση C-214/02: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε το Unabhängigen Verwaltungssenats des Landes Vorarlberg με διάταξη της 6ης Ιουνίου 2002 στο πλαίσιο εφέσεως στην υπόθεση Gerhard Lintschinger	16
2002/C 180/28	Υπόθεση C-218/02: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και Βορείου Ιρλανδίας που ασκήθηκε στις 12 Ιουνίου 2002	17
2002/C 180/29	Υπόθεση C-221/02: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Γαλλικής Δημοκρατίας που ασκήθηκε στις 14 Ιουνίου 2002	17
2002/C 180/30	Υπόθεση C-227/02: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου που ασκήθηκε στις 18 Ιουνίου 2002	18
2002/C 180/31	Υπόθεση C-228/02: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου που ασκήθηκε στις 18 Ιουνίου 2002	18
2002/C 180/32	Υπόθεση C-233/02: Προσφυγή της Γαλλικής Δημοκρατίας κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 21 Ιουνίου 2002	18
2002/C 180/33	υπόθεση C-234/02 P: Αίτηση αναίρεσης του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή κατά της απόφασης του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (τρίτο τμήμα), της 10ης Απριλίου 2002, στην υπόθεση T-209/00, F. Lamberts κατά Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή, που υποβλήθηκε στις 24 Ιουνίου 2002	19

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ

2002/C 180/34	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 14ης Μαΐου 2002 στην υπόθεση T-126/99, Graphischer Maschinenbau GmbH, νυν KBA-Berlin GmbH, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Κρατικές ενισχύσεις — Ενίσχυση αναδιάρθρωσης — Προσφυγή ακυρώσεως — Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως)	21
2002/C 180/35	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 14ης Μαΐου 2002 στην υπόθεση T-80/00, Associação Comercial de Aveiro κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Κοινωνική πολιτική — Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο — Προσφυγή ακυρώσεως — Μείωση χρηματοδοτικής συνδρομής — Αιτιολογία — Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως των πραγματικών περιστατικών)	21
2002/C 180/36	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 14ης Μαΐου 2002 στην υπόθεση T-194/00, Nuno Antas de Campos κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου (Υπάλληλος — Απόρριψη αιτήματος περί εθελουσίας εξόδου από την υπηρεσία — Προσφυγή ακυρώσεως και αγωγή αποζημιώσεως)	22
2002/C 180/37	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 16ης Μαΐου 2002 στην υπόθεση T-17/01, Γεώργιος Ρούνης κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Υπάλληλοι — Μεταφορά μέρους των αποδοχών στο νόμισμα κράτους μέλους διαφορετικού από τη χώρα όπου εδρεύει το οικείο κοινοτικό όργανο — Άρθρο 17, παράγραφος 2, στοιχεία α' και β', του παραρτήματος VII του ΚΥΚ — Συνδυασμένη εφαρμογή)	22
2002/C 180/38	Διάταξη του Πρωτοδικείου της 29ης Απριλίου 2002 στην υπόθεση T-68/98, Stefan Jung κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Υπάλληλοι — Αίτηση αναθεωρήσεως της κατατάξεως σε βαθμό — Προσφυγή — Νέο γεγονός — Εύλογη προθεσμία — Απαράδεκτο)	23
2002/C 180/39	Διάταξη του Πρωτοδικείου της 29ης Απριλίου 2002 στην υπόθεση T-70/98, Wolfgang Hilden κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Υπάλληλοι — Αίτηση αναθεωρήσεως της κατατάξεως σε βαθμό — Προσφυγή — Νέο γεγονός — Εύλογη προθεσμία — Απαράδεκτο)	23
2002/C 180/40	Διάταξη του Πρωτοδικείου της 12ης Απριλίου 2002 στην υπόθεση T-7/00, Hyper Srl κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Προσφυγή ακυρώσεως — Εισαγωγή τηλεοράσεων προελεύσεως Τουρκίας — Κατάργηση δίκης)	23
2002/C 180/41	Διάταξη του Πρωτοδικείου της 18ης Απριλίου 2002 στην υπόθεση T-238/00, International and European Public Services Organisation (IPSO) και Union of Staff of the European Central Bank (USE) κατά Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας («Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα — Άρνηση τροποποιήσεως των όρων απασχολήσεως και των κανόνων επί θεμάτων προσωπικού — Συνδικαλιστικές οργανώσεις — Προσφυγή ακυρώσεως — Απαράδεκτο»)	24
2002/C 180/42	Διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 29ης Απριλίου 2002 στην υπόθεση T-300/01 R, Carlo De Nicola κατά Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων (Διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων — Αναστολή εκτελέσεως — Επείγον — Δεν υφίσταται)	24

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	<u>Περιεχόμενα (συνέχεια)</u>	<u>Σελίδα</u>
2002/C 180/43	Υπόθεση T-146/02: Προσφυγή της Deutche Sisi-Werke GmbH & Co. Betriebs KG κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), που ασκήθηκε στις 8 Μαΐου 2002	24
2002/C 180/44	Υπόθεση T-147/02: Προσφυγή της Deutche Sisi-Werke GmbH & Co. Betriebs KG κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), που ασκήθηκε στις 8 Μαΐου 2002	25
2002/C 180/45	Υπόθεση T-148/02: Προσφυγή της Deutche Sisi-Werke GmbH & Co. Betriebs KG κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), που ασκήθηκε στις 8 Μαΐου 2002	26
2002/C 180/46	Υπόθεση T-149/02: Προσφυγή της Deutche Sisi-Werke GmbH & Co. Betriebs KG κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), που ασκήθηκε στις 8 Μαΐου 2002	26
2002/C 180/47	Υπόθεση T-150/02: Προσφυγή της Deutche Sisi-Werke GmbH & Co. Betriebs KG κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), που ασκήθηκε στις 8 Μαΐου 2002	27
2002/C 180/48	Υπόθεση T-151 /02: Προσφυγή της Deutsche Sisi-Werke GmbH & Co. Betriebs KG κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), που ασκήθηκε στις 8 Μαΐου 2002	28
2002/C 180/49	Υπόθεση T-152/02: Προσφυγή της Deutche Sisi-Werke GmbH & Co. Betriebs KG κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), που ασκήθηκε στις 8 Μαΐου 2002	28
2002/C 180/50	Υπόθεση T-153/02: Προσφυγή της Deutche Sisi-Werke GmbH & Co. Betriebs KG κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), που ασκήθηκε στις 8 Μαΐου 2002	29
2002/C 180/51	Υπόθεση T-160/02: Προσφυγή της Nairpes Heraclio Fournier S.A. κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς που ασκήθηκε στις 17 Μαΐου 2002 ..	30
2002/C 180/52	Υπόθεση T-161/02: Προσφυγή της Nairpes Heraclio Fournier S.A. κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς που ασκήθηκε στις 17 Μαΐου 2002 ..	30
2002/C 180/53	Υπόθεση T-162/02: Προσφυγή της Nairpes Heraclio Fournier S.A. κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς που ασκήθηκε στις 17 Μαΐου 2002 ..	31
2002/C 180/54	Υπόθεση T-164/02: Προσφυγή της Kaul GmbH κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), που ασκήθηκε στις 24 Μαΐου 2002	31

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	Περιεχόμενα <i>(συνέχεια)</i>	Σελίδα
2002/C 180/55	Υπόθεση T-166/02: Προσφυγή του José Pedro Pessoa e Costa κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 28 Μαΐου 2002	32
2002/C 180/56	Υπόθεση T-167/02: Προσφυγή-αγωγή της Etablissements Toulorge κατά του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, που ασκήθηκε στις 30 Μαΐου 2002	32
2002/C 180/57	Υπόθεση T-169/02: Προσφυγή της Cervceria Modelo S.A. de C.V. κατά του Γραφείου εναρμόνισης στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (ΓΕΕΑ), που ασκήθηκε στις 30 Μαΐου 2002	33
2002/C 180/58	Υπόθεση T-172/02: Προσφυγή του Laurent Druet κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 30 Μαΐου 2002	34
2002/C 180/59	Υπόθεση T-174/02: Προσφυγή της Micolé Wieme κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 4 Ιουνίου 2002	34
2002/C 180/60	Υπόθεση T-175/02: Προσφυγή του Giorgio Lebedef κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 7 Ιουνίου 2002	35
2002/C 180/61	Διαγραφή της υποθέσεως T-113/97	35
2002/C 180/62	Διαγραφή της υποθέσεως T-2/01	35
2002/C 180/63	Διαγραφή της υποθέσεως T-3/01	35
<hr/>		
II <i>Προπαρασκευαστικές πράξεις</i>		
.....		
<hr/>		
III <i>Πληροφορίες</i>		
2002/C 180/64	Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου στην <i>Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων</i> EE C 169 της 13.7.2002	36

I

(Ανακωνώσεις)

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πέμπτο τμήμα)

της 13ης Ιουνίου 2002

στην υπόθεση C-382/99: Βασίλειο των Κάτω Χωρών κατά
Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων⁽¹⁾

(«Κρατικές ενισχύσεις — Ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με τις ενισχύσεις *de minimis* — Πρατήρια υγρών καυσίμων — Ειδικό φόρο καταναλώσεως — Κίνδυνος σωρεύσεως των ενισχύσεων — Δικαιολογημένη εμπιστοσύνη — Αρχή της ασφάλειας δικαίου — Υποχρέωση αιτιολογήσεως»)

(2002/C 180/01)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-382/99, Βασίλειο των Κάτω Χωρών (εκπρόσωπος: M. Fierstra) κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: G. Rozet και H. M. H. Spreyart, επικουρούμενοι από τον J. C. M. van der Beek και την L. Hancher), με αντικείμενο τη μερική ακύρωση της αποφάσεως 1999/705/EK της Επιτροπής, της 20ής Ιουλίου 1999, σχετικά με την κρατική ενίσχυση την οποία εφάρμοσαν οι Κάτω Χώρες υπέρ 633 ολλανδικών πρατηρίων υγρών καυσίμων ευρισκόμενων πλησίον των γερμανικών συνόρων (EE L 280, σ. 87), καθόσον διαπιστώνει ότι οι ενισχύσεις που χορηγήθηκαν σε ορισμένα πρατήρια υγρών καυσίμων είναι ασυμβίβαστες προς την κοινή αγορά και τη λειτουργία της συμφωνίας για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο της 2ας Μαΐου 1992 (EE 1994, L 1, σ. 3), και διατάσσει την αναζήτηση των χορηγηθεισών ενισχύσεων, το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους S. von Bahr, πρόεδρο του τέταρτου τμήματος, προεδρεύοντα του πέμπτου τμήματος, D. A. O. Edward

και M. Wathelet (εισηγητή), δικαστές, γενικός εισαγγελέας: P. Léger, γραμματέας: H. A. Rühl, κύριος υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 13 Ιουνίου 2002 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει το Βασίλειο των Κάτω Χωρών στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 47 της 19.2.2000.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(έκτο τμήμα)

της 13ης Ιουνίου 2002

στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-430/99 και C-431/99 (αίτηση του Raad van State για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Inspecteur van de Belastingdienst Douane, district Rotterdam κατά Sea-Land Service Inc. (C-430/99) και Nedlloyd Lijnen BV (C-431/99)⁽¹⁾

(«Θαλάσσιες μεταφορές — Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Σύστημα αρωγής των συγκοινωνιών στη ναυσιπλοΐα»)

(2002/C 180/02)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-430/99 και C-431/99, με αντικείμενο αίτηση του Raad van State (Κάτω Χώρες) προς το

Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 234 ΕΚ, με την οποία ζητείται, στο πλαίσιο των διαφορών που εκκρεμούν ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ Inspecteur van de Belastingdienst Douane, district Rotterdam και Sea-Land Service Inc. (C-430/99), Nedlloyd Lijnen BV (C-431/99), η έκδοση προδικαστικής απόφασης ως προς την ερμηνεία των άρθρων 92, 59 και 56 της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποιήσεως, άρθρων 87 ΕΚ, 49 ΕΚ και 46 ΕΚ), καθώς και του κανονισμού (ΕΟΚ) 4055/86 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1986, για την εφαρμογή της αρχής της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών στον τομέα των θαλάσσιων μεταφορών μεταξύ κρατών μελών και μεταξύ κρατών μελών και τρίτων χωρών (ΕΕ L 378, σ. 1), το Δικαστήριο (έκτο τμήμα), συγκείμενο από τους F. Macken, πρόεδρο τμήματος, C. Gulmann (εισηγητή), J.-P. Puissochet, R. Schintgen και J. N. Cunha Rodrigues, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: S. Alber, γραμματέας: L. Hewlett, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 13 Ιουνίου 2002, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Όσον αφορά καταστάσεις που επιπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) 4055/86 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1986, για την εφαρμογή της αρχής της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών στον τομέα των θαλάσσιων μεταφορών μεταξύ κρατών μελών και μεταξύ κρατών μελών και τρίτων χωρών, ένα σύστημα αρωγής των συγκοινωνιών αφορώντων την εμπορική ναυτιλία, όπως το επίδικο στην κύρια δίκη σύστημα verkeersbegeleidingssysteem, το οποίο επιβάλλει την καταβολή τελών στα πλοία θαλασσοπλοΐας μήκους μεγαλύτερου των 41 μέτρων που υπάγονται υποχρεωτικώς σε ένα τέτοιο σύστημα, ενώ άλλα πλοία, όπως τα πλοία ποταμοπλοΐας, απαλλάσσονται από αυτά τα τέλη, δεν αντίκειται στον κανονισμό αυτό σε συνδυασμό με τα άρθρα 56 και 59 της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποιήσεως, άρθρα 46 ΕΚ και 49 ΕΚ) όταν υφίσταται πραγματική σχέση μεταξύ του ποσού αυτού και του κόστους που αντιπροσωπεύει η υπηρεσία της οποίας κάνουν χρήση αυτά τα πλοία θαλασσοπλοΐας.

(¹) ΕΕ C 20 της 22.1.2000.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(έκτο τμήμα)

της 13ης Ιουνίου 2002

στην υπόθεση C-474/99: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου της Ισπανίας (¹)

«Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 85/337/ΕΟΚ — Εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων δημοσίων και ιδιωτικών σχεδίων στο περιβάλλον — Ατελής μεταφορά στο εσωτερικό δίκαιο»

(2002/C 180/03)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-474/99, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: G. Valero Jordana) κατά Βασιλείου της Ισπανίας

(εκπρόσωπος: N. Díaz Abad), με αντικείμενο να αναγνωριστεί ότι το Βασίλειο της Ισπανίας, μη θεωπίζοντας τα αναγκαία μέτρα για την ορθή μεταφορά στο εσωτερικό δίκαιο της υποχρεώσεως που απορρέει από τις διατάξεις των άρθρων 2, παράγραφος 1, και 4, παράγραφος 2, σε συνδυασμό με το παράρτημα II, της οδηγίας 85/337/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 1985, για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον (ΕΕ L 175, σ. 40), και διατηρώντας σε ισχύ ρύθμιση η οποία, κατά παράβαση των εν λόγω διατάξεων, δεν επιτρέπει την πραγματοποίηση εκτιμήσεως, στο σύνολο της εθνικής επικράτειας, των επιπτώσεων στο περιβάλλον ορισμένων κατηγοριών σχεδίων του παραρτήματος II της οδηγίας αυτής και, σε μεγάλο μέρος της επικράτειας, πολλών άλλων κατηγοριών σχεδίων του ίδιου παραρτήματος, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία, το Δικαστήριο (έκτο τμήμα), συγκείμενο από την F. Macken, πρόεδρο τμήματος, και τους J.-P. Puissochet (εισηγητή) και B. Σκουρή, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: L. A. Geelhoed, γραμματέας: L. Hewlett, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 13 Ιουνίου 2002 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Το Βασίλειο της Ισπανίας, μη θεωπίζοντας εντός της ταχθείσας προθεσμίας τα αναγκαία νομοθετικά, κανονιστικά και διοικητικά μέτρα προκειμένου να συμμορφωθεί προς τις διατάξεις των άρθρων 2, παράγραφος 1, και 4, παράγραφος 2, σε συνδυασμό με το παράρτημα II, της οδηγίας 85/337/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 1985, για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία.
- 2) Καταδικάζει το Βασίλειο της Ισπανίας στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 47 της 19.2.2000.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πέμπτο τμήμα)

της 6ης Ιουνίου 2002

στην υπόθεση C-80/00 (αίτηση του Bundesgerichtshof για την έκδοση προδικαστικής απόφασης): Italian Leather SpA κατά WECO Polstermöbel GmbH & Co. (¹)

«Σύμβαση των Βρυξελλών — Άρθρο 27, σημείο 3 — Ασυμβίβαστο — Λεπτομέρειες εκτελέσεως στο κράτος αναγνωρίσεως»

(2002/C 180/04)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-80/00, με αντικείμενο αίτηση του Bundesgerichtshof (Γερμανία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του Πρωτοκόλλου της 3ης Ιουνίου 1971 για την ερμηνεία

από το Δικαστήριο της Συμβάσεως της 27ης Σεπτεμβρίου 1968 για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου μεταξύ Italian Leather SpA και WECO Polstermöbel GmbH & Co., η έκδοση προδικαστικής απόφασης ως προς την ερμηνεία του τίτλου III, τιτλοφορούμενου «Αναγνώριση και εκτέλεση», της προαναφερθείσας Συμβάσεως της 27ης Σεπτεμβρίου 1968 (ΕΕ 1982, L 388, σ. 7), όπως τροποποιήθηκε με τη Σύμβαση της 9ης Οκτωβρίου 1978 για την προσχώρηση του Βασιλείου της Δανίας, της Ιρλανδίας και του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ιρλανδίας (ΕΕ 1982, L 388, σ. 24), με τη Σύμβαση της 25ης Οκτωβρίου 1982 για την προσχώρηση της Ελληνικής Δημοκρατίας (ΕΕ L 388, σ. 1) και με τη Σύμβαση της 26ης Μαΐου 1989 για την προσχώρηση του Βασιλείου της Ισπανίας και της Πορτογαλικής Δημοκρατίας (ΕΕ L 285, σ. 1), το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους P. Jann, πρόεδρο τμήματος, D. A. O. Edward, A. La Pergola, M. Wathelet (εισηγητή) et C. W. A. Timmermans, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: P. Léger, γραμματέας: H. A. Rühl, κύριος υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 6 Ιουνίου 2002 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Το άρθρο 27, σημείο 3, της Συμβάσεως της 27ης Σεπτεμβρίου 1968 για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, όπως τροποποιήθηκε με τη Σύμβαση της 9ης Οκτωβρίου 1978 για την προσχώρηση του Βασιλείου της Δανίας, της Ιρλανδίας και του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ιρλανδίας, με τη Σύμβαση της 25ης Οκτωβρίου 1982 για την προσχώρηση της Ελληνικής Δημοκρατίας και με τη Σύμβαση της 26ης Μαΐου 1989 για την προσχώρηση του Βασιλείου της Ισπανίας και της Πορτογαλικής Δημοκρατίας, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι μια αλλοδαπή απόφαση λήψεως ασφαλιστικών μέτρων, υποχρεώνουσα τον καθού διάδικο σε παράλειψη ορισμένων ενεργειών, είναι ασυμβίβαστη προς μια απόφαση λήψεως ασφαλιστικών μέτρων, εκδοθείσα μεταξύ των ίδιων διαδίκων στο κράτος αναγνώρισεως, με την οποία απορρίφθηκε η χορήγηση τέτοιου μέτρου.
- 2) Το δικαστήριο του κράτους αναγνώρισεως, εφόσον διαπιστώσει ασυμβίβαστο μεταξύ αποφάσεως δικαστηρίου άλλου συμβαλλόμενου κράτους και αποφάσεως εκδοθείσας μεταξύ των ίδιων διαδίκων από δικαστήριο του κράτους αναγνώρισεως, υποχρεούται να μην αναγνωρίσει την αλλοδαπή απόφαση.

(¹) ΕΕ C 147 της 27.5.2000.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(έκτο τμήμα)

της 13ης Ιουνίου 2002

στην υπόθεση C-117/00: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιρλανδίας (¹)

(«Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγίες 79/409/ΕΟΚ και 92/43/ΕΟΚ — Διατήρηση των αγρίων πτηνών — Ζώνες ειδικής προστασίας»)

(2002/C 180/05)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

(Προσωρινή μετάφραση η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-117/00, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: R. Wainwright), κατά Ιρλανδίας (εκπρόσωπος: D. J. O'Hagan, επικουρούμενος από τον C. Mac Eochaidh, BL), με αντικείμενο να διαπιστωθεί ότι η Ιρλανδία, παραλείποντας να λάβει όλα τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να συμμορφωθεί προς το άρθρο 3 της οδηγίας 79/409/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 2ας Απριλίου 1979, περί της διατήρησης των αγρίων πτηνών (ΕΕ ειδ. έκδ. 15/001, σ. 202), όσον αφορά τις χιονόκοτες, και προς το άρθρο 4, παράγραφος 4, πρώτη περίοδος, της ίδιας οδηγίας καθώς και προς το άρθρο 6, παράγραφος 2, της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1992, για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας (ΕΕ L 206, σ. 7), όσον αφορά τη ζώνη ειδικής προστασίας του Owenduff-Nerhin Beg Complex, δεν τήρησε τις ανωτέρω οδηγίες και παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τη Συνθήκη ΕΚ, το Δικαστήριο (έκτο τμήμα), συγκείμενο από τους F. Macken, πρόεδρο τμήματος, C. Gulmann (εισηγητή) και B. Σκουρή, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: P. Léger, γραμματέας: L. Hewlett, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 13 Ιουνίου 2002 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Η Ιρλανδία, παραλείποντας να λάβει τα αναγκαία μέτρα για τη διαφύλαξη μιας επαρκούς ποικιλίας και εκτάσεως των οικοτόπων για τη χιονόκοτα και παραλείποντας να λάβει τα κατάλληλα μέτρα προκειμένου να αποτρέψει, στη ζώνη ειδικής προστασίας του Owenduff-Nerhin Beg Complex, την υποβάθμιση των οικοτόπων των ειδών για τα οποία έχει οριστεί η ανωτέρω ζώνη ειδικής προστασίας, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 3 της οδηγίας 79/409/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 2ας Απριλίου 1979, περί της διατήρησης των αγρίων πτηνών, και του άρθρου 6, παράγραφος 2, της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1992, για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας.

- 2) Καταδικάζει την Ιρλανδία στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 163 της 10.6.2000.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πέμπτο τμήμα)

της 13ης Ιουνίου 2002

στην απόφαση C-158/00: Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων⁽¹⁾

(«Εκκαθάριση των λογαριασμών — ΕΓΤΠΕ — Οικονομικά έτη 1996 έως 1998 — Αροτραίες καλλιέργειες — Ακολουθητέα από την Επιτροπή διαδικασία»)

(2002/C 180/06)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

(Προσωρινή μετάφραση η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στην υπόθεση C-158/00, Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου (εκπρόσωπος: F. Hoffstetter, επικουρούμενος από τον δικηγόρο R. Nothar) κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: P. Oliver και G. Berscheid) με αντικείμενο την εν μέρει ακύρωση της απόφασης 2000/216/ΕΚ της Επιτροπής, της 1ης Μαρτίου 2000, για τον αποκλεισμό από την κοινοτική χρηματοδότηση ορισμένων δαπανών που πραγματοποιήθηκαν από τα κράτη μέλη στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Ταμείου Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ), τμήμα Εγγυήσεων (ΕΕ L 67, σ. 37), καθόσον αποκλείει για τα οικονομικά έτη 1996 έως 1998, δαπάνες ύψους 56 106 800 φράγκων Λουξεμβούργου (LUF) που πραγματοποίησε το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου στον τομέα των αροτραίων καλλιιεργειών, το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους P. Jann, πρόεδρο τμήματος, S. von Bahr (εισηγητή), D. A. O. Edward, A. La Pergola και M. Wathelet, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: A. Tizzano, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 13 Ιουνίου 2002 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση 2000/216/ΕΚ της Επιτροπής, της 1ης Μαρτίου 2000, για τον αποκλεισμό από την κοινοτική χρηματοδότηση ορισμένων δαπανών που πραγματοποιήθηκαν από τα κράτη μέλη στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ), τμήμα Εγγυήσεων, καθόσον αποκλείει της κοινοτικής χρηματοδότησεως δαπάνες που πραγματοποίησε το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου στον τομέα των αροτραίων καλλιιεργειών πριν από τις 26 Μαΐου 1996.
- 2) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.
- 3) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 176 της 24.6.2000.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πέμπτο τμήμα)

της 6ης Ιουνίου 2002

στην υπόθεση C-159/00 (αίτηση του Cour de cassation για την έκδοση προδικαστικής απόφασεως): Sapod Audic κατά Eco-Emballages SA⁽¹⁾

(«Οδηγία 83/189/ΕΟΚ — Διαδικασία πληροφόρησης στον τομέα των τεχνικών προτύπων και προδιαγραφών — Υποχρέωση κοινοποίησεως των σχεδίων τεχνικών κανόνων — Οδηγίες 75/442/ΕΟΚ και 91/156/ΕΟΚ — Απόβλητα — Υποχρέωση ενημέρωσης για τα σχεδιαζόμενα μέτρα — Εθνική κανονιστική ρύθμιση περί της διαθέσεως των απορριμμάτων συσκευασίας — Υποχρέωση των παραγωγών ή των εισαγωγέων να προσδιορίζουν τις συσκευασίες που πρόκειται να αναληφθούν από εγκεκριμένη επιχείρηση — Υποχρέωση της εγκεκριμένης επιχείρησης να διασφαλίζει ότι οι συσκευασίες που αναλαμβάνει πληρούν τις τεχνικές προδιαγραφές»)

(2002/C 180/07)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

(Προσωρινή μετάφραση η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-159/00, με αντικείμενο αίτηση του Cour de cassation (Γαλλία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 234 ΕΚ, με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου μεταξύ Sapod Audic και Eco-Emballages SA, η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία των άρθρων 1 και 10 της οδηγίας 83/189/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 28ης Μαρτίου 1983, για την καθιέρωση μιας διαδικασίας πληροφόρησης στον τομέα των τεχνικών προτύπων και προδιαγραφών (ΕΕ L 109, σ. 8), όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 88/182/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1988 (ΕΕ L 81, σ. 75), του άρθρου 3, παράγραφος 2, της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 1975, περί των στερεών αποβλήτων (ΕΕ ειδ. έκδ. 15/001, σ. 86), όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 91/156/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Μαρτίου 1991 (ΕΕ L 78, σ. 32), καθώς και του άρθρου 30 της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποίησεως, άρθρο 28 ΕΚ), το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους P. Jann, πρόεδρο τμήματος, S. von Bahr και C. W. A. Timmermans (εισηγητή), δικαστές, γενικός εισαγγελέας: F. G. Jacobs, γραμματέας: H. von Holstein, βοηθός γραμματέας, εξέδωσε στις 6 Ιουνίου 2002 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Μια εθνική διάταξη, όπως το άρθρο 4, δεύτερο εδάφιο, του διατάγματος 92-377, της 1ης Απριλίου 1992, σχετικά με την εφαρμογή, για τα απόβλητα που προκύπτουν από την απόρριψη των συσκευασιών, του νόμου 75-633 της 15ης Ιουλίου 1975, όπως τροποποιήθηκε, περί της διαθέσεως των αποβλήτων και της ανακτήσεως των υλικών, μπορεί να αποτελεί τεχνικό κανόνα υπό την έννοια της οδηγίας 83/189/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 28ης Μαρτίου 1983, για την καθιέρωση μιας διαδικασίας πληροφόρησης στον τομέα των τεχνικών προτύπων και προδιαγραφών, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 88/182/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 22ας Μαρτίου 1988, μόνο στην περίπτωση κατά την οποία το εθνικό δικαστήριο θα αποφασίσει ότι πρέπει να ερμηνευθεί ως συνεπαγόμενη υποχρέωση μαρκαρίσματος ή επισήμανσεως.

- 2) Το άρθρο 10 της οδηγίας 83/189, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 88/182, έχει την έννοια ότι, ακόμη και αν υποτεθεί ότι μια εθνική διάταξη, όπως το άρθρο 4, δεύτερο εδάφιο, του διατάγματος 92-377, πρέπει να ερμηνευθεί ως συνεπαγόμενη υποχρέωση μαρκαρίσματος ή επισημάνσεως, η διάταξη αυτή δεν εξαιρείται από την κοινοποίηση την οποία επιβάλλει το άρθρο 8 της οδηγίας 83/189.
- 3) Ένας ιδιώτης μπορεί να επικαλεστεί την έλλειψη κοινοποίησης, σύμφωνα με το άρθρο 8 της οδηγίας 83/189, μιας εθνικής διατάξεως όπως το άρθρο 4, δεύτερο εδάφιο, του διατάγματος 92-377, στην περίπτωση κατά την οποία η τελευταία αυτή διάταξη θα έπρεπε να ερμηνευθεί ως συνεπαγόμενη υποχρέωση μαρκαρίσματος ή επισημάνσεως. Στην περίπτωση αυτή, εναπόκειται στο εθνικό δικαστήριο να αρνηθεί την εφαρμογή της διατάξεως αυτής, διευκρινιζόμενου ότι το ζήτημα των συμπερασμάτων τα οποία πρέπει να συναχθούν από τη μη δυνατότητα εφαρμογής της εν λόγω εθνικής διατάξεως όσον αφορά το εύρος της κυρώσεως που προβλέπει το εφαρμοστέο εθνικό δίκαιο, όπως είναι η αφορολόγητη ή η μη δυνατότητα αντιτάξεως μιας συμβάσεως, διέπεται από το εθνικό δίκαιο. Το συμπέρασμα αυτό εξαρτάται ωστόσο από την προϋπόθεση ότι οι εφαρμοστέοι κανόνες του εθνικού δικαίου δεν είναι λιγότερο ευνοϊκοί από εκείνους που εφαρμόζονται σε παρόμοιες αξιώσεις στηριζόμενες στο εσωτερικό δίκαιο και δεν έχουν διαμορφωθεί κατά τρόπο ώστε να καθίσταται πρακτικώς αδύνατη η άσκηση των δικαιωμάτων που αναγνωρίζει η κοινοτική έννομη τάξη.
- 4) Στην περίπτωση κατά την οποία η οδηγία 83/189 δεν θα είχε εφαρμογή στις διατάξεις του διατάγματος 92-377, το οικείο κράτος μέλος θα έπρεπε, βάσει του άρθρου 3, παράγραφος 2, της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 1975, περί των στερεών αποβλήτων, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 91/156/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Μαρτίου 1991, να ενημερώσει την Επιτροπή σχετικά με το σχέδιο αυτών των εθνικών διατάξεων.
- 5) Το άρθρο 3, παράγραφος 2, της οδηγίας 75/442 έχει την έννοια ότι δεν παρέχει στους ιδιώτες κανένα δικαίωμα το οποίο θα μπορούσαν αυτοί να προβάλουν ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων για να επιτύχουν την ακύρωση ή τη μη εφαρμογή εθνικής κανονιστικής ρυθμίσεως εμπίπτουσας στο πεδίο εφαρμογής της διατάξεως αυτής, για τον λόγο ότι η ρύθμιση αυτή θεσπίστηκε χωρίς να έχει προηγουμένως κοινοποιηθεί στην Επιτροπή.
- 6) Μια εθνική διάταξη, όπως το άρθρο 4, δεύτερο εδάφιο, του διατάγματος 92-377, στην περίπτωση κατά την οποία το αιτούν δικαστήριο θα την ερμήνευε ως μη συνεπαγόμενη υποχρέωση μαρκαρίσματος ή επισημάνσεως, αλλά ως επιβάλλουσα απλώς μια γενική υποχρέωση προσδιορισμού της ταυτότητας των συσκευασιών που αναλαμβάνει μια εγκεκριμένη επιχείρηση για τη διάθεσή τους, μπορεί να χαρακτηριστεί μορφή πωλήσεως. Εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να ελέγξει αν πληρούνται οι προϋποθέσεις που έχει καθορίσει συναφώς η νομολογία του Δικαστηρίου για να αποκλειστεί μια τέτοια υποχρέωση από το πεδίο εφαρμογής του άρθρου 30 της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποιήσεως, άρθρου 28 ΕΚ), ήτοι ότι η επίμαχη διάταξη εφαρμόζεται σε όλους τους οικείους επιχειρηματίες που ασκούν τη δραστηριότητά τους στο εθνικό έδαφος και ότι επηρεάζει κατά τον ίδιο τρόπο, και νομικώς και πραγματικώς, την εμπορία των εγχωρίων προϊόντων και των προϊόντων προελεύσεως άλλων κρατών μελών.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πέμπτο τμήμα)

της 25ης Απριλίου 2002

στην υπόθεση C-183/00 (αίτηση του Juzgado de Primera Instancia e Instrucción nº 5 de Oviedo για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): **María Victoria González Sánchez κατά Medicina Asturiana SA**⁽¹⁾

(Προσέγγιση των νομοθεσιών — Οδηγία 85/374/ΕΟΚ — Ευθύνη λόγω ελαττωματικών προϊόντων — Σχέση με τα λοιπά καθεστώτα ευθύνης)

(2002/C 180/08)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-183/00, με αντικείμενο αίτηση του Juzgado de Primera Instancia e Instrucción nº 5 de Oviedo (Ισπανία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 234 ΕΚ, με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ María Victoria González Sánchez κατά Medicina Asturiana SA, η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία του άρθρου 13 της οδηγίας 85/374/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 25ης Ιουλίου 1985, για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών σε θέματα ευθύνης λόγω ελαττωματικών προϊόντων (ΕΕ L 210, σ. 29), το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους P. Jann (εισηγητή), πρόεδρο τμήματος, S. von Barh και C. W. A. Timmermans, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: L. A. Geelhoed, γραμματέας: H. von Holstein, βοηθός γραμματέας, εξέδωσε στις 25 Απριλίου 2002 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Το άρθρο 13 της οδηγίας 85/374/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 25ης Ιουλίου 1985, για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών σε θέματα ευθύνης λόγω ελαττωματικών προϊόντων, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι τα δικαιώματα που η νομοθεσία κράτους μέλους αναγνωρίζει στους ζημιωθέντες από ελαττωματικό προϊόν, βάσει γενικού καθεστώτος ευθύνης το οποίο έχει την ίδια νομική βάση με αυτό που θεσπίζει η οδηγία, μπορούν να περιοριστούν ή να περισταλούν από τη μεταφορά της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη του εν λόγω κράτους.

⁽¹⁾ ΕΕ C 192 της 8.7.2000.

⁽¹⁾ ΕΕ C 176 της 24.6.2000.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πέμπτο τμήμα)

της 6ης Ιουνίου 2002

στην υπόθεση C-360/00 (αίτηση του Bundesgerichtshof για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Land Hessen κατά G. Ricordi & Co. Bühnen- und Musikverlag GmbH⁽¹⁾

(«Διάρκεια προστασίας του δικαιώματος του δημιουργού — Αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων λόγω ιθαγενείας — Εφαρμογή σε δικαίωμα δημιουργού γεννηθέν πριν από τη θέση σε ισχύ της Συνθήκης ΕΟΚ»)

(2002/C 180/09)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

(Προσωρινή μετάφραση η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-360/00, με αντικείμενο αίτηση του Bundesgerichtshof (Γερμανία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 234 ΕΚ, με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου μεταξύ Land Hessen και G. Ricordi & Co. Bühnen- und Musikverlag GmbH, η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία του άρθρου 6, πρώτο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποιήσεως, άρθρου 12, πρώτο εδάφιο, ΕΚ), το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους P. Jann, πρόεδρο τμήματος, S. von Bahr, A. La Pergola, M. Wathelet (εισηγητή) και C. W. A. Timmermans, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: D. Ruiz-Jarabo Colomer, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 6 Ιουνίου 2002 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Η απαγόρευση των διακρίσεων που προβλέπει το άρθρο 6, πρώτο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποιήσεως, άρθρο 12, πρώτο εδάφιο, ΕΚ) έχει εφαρμογή στην προστασία των δικαιωμάτων δημιουργού ακόμη και αν ο δημιουργός απεβίωσε πριν αρχίσει να ισχύει η Συνθήκη ΕΟΚ στο κράτος μέλος της ιθαγενείας του. Αντιβαίνει σε αυτή την απαγόρευση η μικρότερη διάρκεια προστασίας που προβλέπει η νομοθετική ρύθμιση ενός κράτους μέλους για τα έργα ενός δημιουργού που είναι υπήκοος άλλου κράτους μέλους σε σχέση με τη διάρκεια προστασίας που προβλέπει για τα έργα των ημεδαπών.

(¹) ΕΕ C 355 της 9.12.2000.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(τέταρτο τμήμα)

της 13ης Ιουνίου 2002

στην υπόθεση C-33/01: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ελληνικής Δημοκρατίας⁽¹⁾

(«Παράβαση κράτους μέλους — Απόβλητα — Διαχείριση επικίνδυνων αποβλήτων — Μη κοινοποίηση των πληροφοριακών στοιχείων που προβλέπει το άρθρο 8, παράγραφος 3, της οδηγίας 91/689 — Φορείς και επιχειρήσεις που αναλαμβάνουν τη διάθεση και/ή την αξιοποίηση επικίνδυνων αποβλήτων»)

(2002/C 180/10)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική)

Στην υπόθεση C-33/01, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: H. Støvlbæk και Π. Παναγιωτόπουλος) κατά Ελληνικής Δημοκρατίας (εκπρόσωποι: Π. Σκανδάλου και Ν. Δαφνίου), με αντικείμενο να διαπιστωθεί ότι η Ελληνική Δημοκρατία, παραλείποντας να κοινοποιήσει στην Επιτροπή, εντός της ταχθείσας προθεσμίας, τα πληροφοριακά στοιχεία σχετικά με κάθε εξουσιοδοτημένο φορέα ή επιχείρηση που αναλαμβάνει τη διάθεση και/ή την αξιοποίηση επικίνδυνων αποβλήτων, όπως προβλέπεται στο άρθρο 8, παράγραφος 3, της οδηγίας 91/689/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 1991, για τα επικίνδυνα απόβλητα (ΕΕ L 377, σ. 20), ως έχει κατόπιν της τροποποίησής της από την οδηγία 94/31/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 1994 (ΕΕ L 168, σ. 28), καθώς και στην απόφαση 96/302/ΕΚ της Επιτροπής, της 17ης Απριλίου 1996, για τη θέσπιση της μορφής υπό την οποία πρέπει να παρέχονται οι πληροφορίες σύμφωνα με το άρθρο 8, παράγραφος 3, της οδηγίας 91/689 (ΕΕ L 116, σ. 26), παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τη Συνθήκη ΕΚ και από την εν λόγω οδηγία, το Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα), συγκείμενο από τους S. von Bahr, πρόεδρο τμήματος, D. A. O. Edward (εισηγητή) και C. W. A. Timmermans, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: P. Léger, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 13 Ιουνίου 2002 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Η Ελληνική Δημοκρατία, παραλείποντας να κοινοποιήσει στην Επιτροπή, εντός της ταχθείσας προθεσμίας, όλα τα πληροφοριακά στοιχεία που προβλέπει το άρθρο 8, παράγραφος 3, της οδηγίας 91/689/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 1991, για τα επικίνδυνα απόβλητα, ως έχει κατόπιν της τροποποίησής της από την οδηγία 94/31/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 1994, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία.
- 2) Καταδικάζει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 95 της 24.3.2001

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(τρίτο τμήμα)

της 6ης Ιουνίου 2002

στην υπόθεση C-146/01: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου του Βελγίου⁽¹⁾

(«Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 90/641/Ευρατόμ — Προστασία των εργαζομένων — Εξωτερικοί εργαζόμενοι που εκτίθενται σε κίνδυνο από ιοντίζουσες ακτινοβολίες κατά τη διάρκεια των δραστηριοτήτων τους σε ελεγχόμενη περιοχή»)

(2002/C 180/11)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-146/01, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: L. Ström, επικουρούμενη από τον M. van der Woude) κατά Βασιλείου του Βελγίου (εκπρόσωπος: A. Snoecx), με αντικείμενο να διαπιστωθεί ότι το Βασίλειο του Βελγίου, μη θεσπίζοντας ή μη ανακοινώνοντας εμπροθέσμως τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για τη συμμόρφωσή του προς το άρθρο 4, παράγραφος 2, τα παραρτήματα I και II και τα άρθρα 5 και 6 της οδηγίας 90/641/Ευρατόμ του Συμβουλίου, της 4ης Δεκεμβρίου 1990, για την προστασία στην πράξη των εξωτερικών εργαζομένων που εκτίθενται σε κίνδυνο από ιοντίζουσες ακτινοβολίες κατά τη διάρκεια των δραστηριοτήτων τους σε ελεγχόμενη περιοχή (EE L 349, σ. 21), παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή, το Δικαστήριο (τρίτο τμήμα), συγκείμενο από την F. Macken, πρόεδρο τμήματος, τον C. Gulmann (εισηγητή) και τον J. N. Cunha Rodrigues, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: L. A. Geelhoed, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 6 Ιουνίου 2002 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Το Βασίλειο του Βελγίου, μη θεσπίζοντας εμπροθέσμως τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για τη συμμόρφωσή του προς το άρθρο 4, παράγραφος 2, τα παραρτήματα I και II και τα άρθρα 5 και 6 της οδηγίας 90/641/Ευρατόμ του Συμβουλίου, της 4ης Δεκεμβρίου 1990, για την προστασία στην πράξη των εξωτερικών εργαζομένων που εκτίθενται σε κίνδυνο από ιοντίζουσες ακτινοβολίες κατά τη διάρκεια των δραστηριοτήτων τους σε ελεγχόμενη περιοχή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή.
- 2) Καταδικάζει το Βασίλειο του Βελγίου στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 150 της 19.5.2001.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(τέταρτο τμήμα)

της 6ης Ιουνίου 2002

στην υπόθεση C-177/01: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Γαλλικής Δημοκρατίας⁽¹⁾

(«Παράβαση κράτους μέλους — Άρθρα 4 και 11 της οδηγίας 96/59/EK για τη διάθεση των πολυχλωροδιφαινυλίων και των πολυχλωροτριφαινυλίων (PCB και PCT)»)

(2002/C 180/12)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στην υπόθεση C-177/01, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: H. Støvlbaek και J. Adda) κατά Γαλλικής Δημοκρατίας (εκπρόσωποι: G. de Bergues και D. Colas) με αντικείμενο να αναγνωριστεί ότι η Γαλλική Δημοκρατία, παραλείποντας να κοινοποιήσει στην Επιτροπή περίληψη των καταλόγων απογραφής των συσκευών που περιέχουν όγκο PCB άνω των 5 dm³, σχέδιο απολυμάνσεως και/ή διαθήσεως των απογραφιστών συσκευών και των PCB που αυτές περιέχουν καθώς και πρόγραμμα για τη συλλογή και μεταγενέστερη διάθεση των συσκευών που δεν έχουν αποτελέσει το αντικείμενο απογραφής, σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφος 1, της οδηγίας 96/59/EK του Συμβουλίου, της 16ης Σεπτεμβρίου 1996, για τη διάθεση των πολυχλωροδιφαινυλίων και των πολυχλωροτριφαινυλίων (PCB και PCT) (EE L 243, σ. 31), όπως αυτές μνημονεύονται στο άρθρο 6, παράγραφος 3, της οδηγίας αυτής, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 4 και 11 της εν λόγω οδηγίας, το Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα), συγκείμενο από τους S. von Barh, πρόεδρο τμήματος, D. A. O. Edward και A. La Pergola (εισηγητή), δικαστές, γενικός εισαγγελέας: L. A. Geelhoed, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 6 Ιουνίου 2002 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Η Γαλλική Δημοκρατία, παραλείποντας να κοινοποιήσει στην Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων περίληψη των καταλόγων απογραφής των συσκευών που περιέχουν όγκο PCB άνω των 5 dm³, σχέδιο απολυμάνσεως και/ή διαθήσεως των απογραφιστών συσκευών και των PCB που αυτές περιέχουν καθώς και πρόγραμμα για τη συλλογή και μεταγενέστερη διάθεση των συσκευών που δεν έχουν αποτελέσει το αντικείμενο απογραφής, σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφος 1, της οδηγίας 96/59/EK του Συμβουλίου, της 16ης Σεπτεμβρίου 1996, για τη διάθεση των πολυχλωροδιφαινυλίων και των πολυχλωροτριφαινυλίων (PCB και PCT), όπως αυτές μνημονεύονται στο άρθρο 6, παράγραφος 3, της οδηγίας αυτής, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 4 και 11 της εν λόγω οδηγίας.
- 2) Καταδικάζει τη Γαλλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 173 της 16.6.2001.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πρώτο τμήμα)

της 6ης Ιουνίου 2002

στην υπόθεση C-274/01: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου του Βελγίου⁽¹⁾*(«Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 98/76/EK — Μη μεταφορά στο εσωτερικό δίκαιο εντός της ταχθείσας προθεσμίας»)*

(2002/C 180/13)

*(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)**(Προσωρινή μετάφραση η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου»)*

Στην υπόθεση C-274/01, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: M. Wolfcarius) κατά Βασιλείου του Βελγίου (εκπρόσωπος: F. van de Craen) με αντικείμενο να αναγνωριστεί ότι το Βασίλειο του Βελγίου, μη θεωρώντας τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που ήταν αναγκαίες για τη συμμόρφωσή του προς την οδηγία 98/76/EK του Συμβουλίου, της 1ης Οκτωβρίου 1998, για τροποποίηση της οδηγίας 96/26/EK περί προσβάσεως στο επάγγελμα του οδικού μεταφορέα εμπορευμάτων και επιβατών και αμοιβαίας αναγνώρισεως των διπλωμάτων, πιστοποιητικών και άλλων τίτλων που διευκολύνουν την πραγμάτωση του δικαιώματος εγκαταστάσεως των μεταφορέων αυτών στον τομέα των εσωτερικών και διεθνών μεταφορών (EE L 277, σ. 17), παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία, το Δικαστήριο (πρώτο τμήμα), συγκείμενο από τους P. Jann (εισηγητή), πρόεδρο τμήματος, M. Wathelet και A. Rosas, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: S. Alber, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 6 Ιουνίου 2002 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Το Βασίλειο του Βελγίου, μη θεωρώντας, εντός της ταχθείσας προθεσμίας, τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που ήταν αναγκαίες για τη συμμόρφωσή του προς την οδηγία 98/76/EK του Συμβουλίου, της 1ης Οκτωβρίου 1998, για τροποποίηση της οδηγίας 96/26/EK περί προσβάσεως στο επάγγελμα του οδικού μεταφορέα εμπορευμάτων και επιβατών και αμοιβαίας αναγνώρισεως των διπλωμάτων, πιστοποιητικών και άλλων τίτλων που διευκολύνουν την πραγμάτωση του δικαιώματος εγκαταστάσεως των μεταφορέων αυτών στον τομέα των εσωτερικών και διεθνών μεταφορών, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία.
- 2) Καταδικάζει το Βασίλειο του Βελγίου στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 245 της 1.9.2001.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(τρίτο τμήμα)

της 13ης Ιουνίου 2002

στην υπόθεση C-286/01: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Γαλλικής Δημοκρατίας⁽¹⁾*(«Παράβαση κράτους μέλους — Τηλεπικοινωνίες — Ανοικτό δίκτυο — Καθολική υπηρεσία»)*

(2002/C 180/14)

*(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)**(Προσωρινή μετάφραση η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)*

Στην υπόθεση C-286/01, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: αρχικώς P. Nemitz και B. Mongin και στη συνέχεια H. van Lier) κατά Γαλλικής Δημοκρατίας (εκπρόσωποι: αρχικώς G. de Bergues και A. Bréville-Viéville και στη συνέχεια G. de Bergues και V. Dan), με αντικείμενο να αναγνωριστεί ότι η Γαλλική Δημοκρατία, μη θέτοντας σε ισχύ, εντός της τασσομένης προθεσμίας, το σύνολο των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που είναι αναγκαίες για τη συμμόρφωσή της προς την οδηγία 98/10/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 1998, για την εφαρμογή της παροχής ανοικτού δικτύου (ONP) στη φωνητική τηλεφωνία και για την καθολική υπηρεσία για τις τηλεπικοινωνίες σε ανταγωνιστικό περιβάλλον (EE 1998, L 101, σ. 24), και ειδικότερα προς τα άρθρα της 6, παράγραφοι 3 και 4, 10, 21 και 26, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 32 της εν λόγω οδηγίας και από το άρθρο 249 EK, το Δικαστήριο (τρίτο τμήμα) συγκείμενο από την F. Macken, πρόεδρο τμήματος, και τους C. Gulmann (εισηγητή) και J.-P. Puissochet, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: J. Mischö, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 13 Ιουνίου 2002 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Η Γαλλική Δημοκρατία, μη θέτοντας σε ισχύ, εντός της τασσομένης προθεσμίας, το σύνολο των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που είναι αναγκαίες για τη συμμόρφωσή της προς την οδηγία 98/10/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 1998, για την εφαρμογή της παροχής ανοικτού δικτύου (ONP) στη φωνητική τηλεφωνία και για την καθολική υπηρεσία για τις τηλεπικοινωνίες σε ανταγωνιστικό περιβάλλον, και ειδικότερα προς τα άρθρα της 6, παράγραφοι 3 και 4, 10, 21 και 26, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 32 της εν λόγω οδηγίας.
- 2) Καταδικάζει την Γαλλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 245 της 1.9.2001.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε το *Verwaltungsgericht Braunschweig* με διάταξη της 26ης Φεβρουαρίου 2002 στην υπόθεση *Schaper & Brümmer GmbH & Co.KG* κατά *Bezirksregierung Braunschweig*

(Υπόθεση C-84/02)

(2002/C 180/15)

Με διάταξη της 26ης Φεβρουαρίου 2002, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 12 Μαρτίου 2002, το *Verwaltungsgericht* στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ *Schaper & Brümmer GmbH & Co.KG* και *Bezirksregierung Braunschweig* που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής απόφασης επί του εξής ερωτήματος:

Έχει η οδηγία 92/27/ΕΟΚ του Συμβουλίου⁽¹⁾, της 31ης Μαρτίου 1992, σχετικά με την επισήμανση και το φύλλο οδηγιών των φαρμάκων που προορίζονται για ανθρώπους (ΕΕ L 113, της 30.4.1992, σ. 8), σε συνδυασμό με την οδηγία 65/65/ΕΟΚ του Συμβουλίου⁽²⁾, της 26ης Ιανουαρίου 1965, περί της προσεγγίσεως των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων σχετικά με τα φαρμακευτικά ιδιοσκευάσματα (ΕΕ ειδ. έκδ. 13/001, σ. 25), και τη δεύτερη οδηγία 75/319/ΕΟΚ του Συμβουλίου⁽³⁾, της 20ής Μαΐου 1975, περί προσεγγίσεως των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν τα φαρμακευτικά ιδιοσκευάσματα (ΕΕ ειδ. έκδ. 13/003, σ. 66), και, επικουρικώς, με την αρχή της ελεύθερης κυκλοφορίας των εμπορευμάτων (άρθρο 28 της κωδικοποιημένης Συνθήκης ΕΚ), την έννοια ότι αντίκειται προς το κοινοτικό δίκαιο η εθνική κανονιστική ρύθμιση κατά την οποία, στην περίπτωση των παλαιών φαρμάκων, τα οποία από μακρού ήδη κυκλοφορούν στο εμπόριο, αλλά των οποίων η διαδικασία εγκρίσεως δεν έχει ολοκληρωθεί, πρέπει να αναγράφεται επί του συνοδευτικού φύλλου οδηγιών — το οποίο κατά τα λοιπά ανταποκρίνεται προς το κοινοτικό δίκαιο — η εξής ένδειξη: «Το φάρμακο αυτό κυκλοφορεί στο εμπόριο δυνάμει των μεταβατικών νομοθετικών ρυθμίσεων. Η εξέταση από τις αρμόδιες αρχές της φαρμακευτικής του ποιότητας, δράσεως και ακινδυνότητας δεν έχει ακόμη ολοκληρωθεί.»

⁽¹⁾ ΕΕ L 113 της 30.4.1992, σ. 8.

⁽²⁾ ΕΕ ειδ. έκδ. 13/001, σ. 25.

⁽³⁾ ΕΕ ειδ. έκδ. 13/003, σ. 66.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε το *Bundessozialgericht* με διάταξη της 30ής Ιανουαρίου 2002, στην υπόθεση *Maria Purschke* κατά *Landesversicherungsanstalt Oberbayern*

(Υπόθεση C-156/02)

(2002/C 180/16)

Με διάταξη της 30ής Ιανουαρίου 2002, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 29 Απριλίου 2002, το *Bundessozialgericht*, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ *Maria Purschke* και *Landesversicherungsanstalt Oberbayern* που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής απόφασης επί των ακόλουθων ερωτημάτων:

1. Πρέπει το παράρτημα III, μέρος Α, σημείο 35: Γερμανία-Αυστρία, στοιχείο ε), πρώτη περίπτωση, και μέρος Β, σημείο 35, στοιχείο ε), πρώτη περίπτωση, του κανονισμού 1408/71⁽¹⁾ να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι απαιτείται κατά τις διατάξεις αυτές όχι μόνο η ύπαρξη δικαιώματος παροχών την 1η Ιανουαρίου 1994, αλλά και η ύπαρξη κατοικίας στην Αυστρία;
2. Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο ανωτέρω ερώτημα: Συμβιβάζονται οι ανωτέρω διατάξεις, καθώς και το παράρτημα VI, μέρος Γ. Γερμανία, σημείο 1, του κανονισμού 1408/71, με υπέρτερης ισχύος κοινοτικό δίκαιο, και συγκεκριμένα με την αρχή περί ελεύθερης κυκλοφορίας του άρθρου 39, σε συνδυασμό με το άρθρο 42, της Συνθήκης ΕΚ;

⁽¹⁾ ΕΕ ειδ. έκδ. 05/001, σ. 73.

Αίτηση αναιρέσεως που ασκήθηκε στις 15 Μαΐου 2002 κατά της απόφασης την οποία εξέδωσε στις 6 Μαρτίου 2002 το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (τρίτο πενταμελές τμήμα) στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-127/99, T-129/99 και T-148/99, *Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava* κ.λπ. κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση C-183/02 P)

(2002/C 180/17)

Η *Daewoo Electromics Manufacturing España SA (DEMESA)*, εκπροσωπούμενη από τον *António Creus Carreras* και τη *Begoña Uriarte Valiente*, *Abogados*, calle Velázquez 63, Μαδρίτη, άσκησε στις 15 Μαΐου 2002 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ανáιρεση κατά της απόφασης που εξέδωσε στις 6 Μαρτίου 2002 το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (τρίτο πενταμελές τμήμα) στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-127/99, T-129/99 και T-148/99, *Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava* κ.λπ. κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

1. να κάνει δεκτή την αίτηση αναιρέσεως και, κατά συνέπεια,
2. να εξαφανίσει την απόφαση του Πρωτοδικείου της 6ης Μαρτίου 2002,
3. να κρίνει το ίδιο επί της διαφοράς βάσει των επιχειρημάτων που διατύπωσε η αναιρεσείουσα κατά την ενώπιον του Πρωτοδικείου δίκη και, ιδίως, να ακυρώσει το άρθρο 1, στοιχείο δ), και το άρθρο 2 της απόφασης της Επιτροπής της 24ης Φεβρουαρίου 1999,

4. επικουρικώς, σε περίπτωση που δεν κρίνει σκόπιμο να αποφανθεί το ίδιο επί της διαφοράς, να αναπέμψει την υπόθεση στο Πρωτοδικείο,
5. να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η αναιρεσιούσα σε αμφοτέρως της δίκες.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

- Νομική πλάνη συνιστάμενη στην εφαρμογή του άρθρου 87 ΕΚ στην έκπτωση φόρου που αντιστοιχεί στο 45% του κόστους της επενδύσεως, καθώς και έλλειψη αιτιολογίας της αποφάσεως του Πρωτοδικείου όσον αφορά το ζήτημα αυτό:

- Όσον αφορά τη διακριτική ευχέρεια της διοικήσεως: το ζήτημα που τέθηκε στην ενώπιον του Πρωτοδικείου δίκη συνίστατο στην συγκεκριμένη εφαρμογή της Norma Foral 22/1994 στην επιχείρηση Demesa και όχι στην εφαρμογή της ρυθμίσεως αυτής γενικά, η οποία αποτελεί το αντικείμενο άλλης αποφάσεως της Επιτροπής στον τομέα των κρατικών ενισχύσεων και άλλης προσφυγής ακυρώσεως. Όπως προκύπτει από την απόφαση με την οποία χορηγήθηκε η έκπτωση φόρου στη Demesa, και η οποία δεόντως προσκομίστηκε ενώπιον του Πρωτοδικείου, η Diputación Foral de Álava περιορίζεται στην εφαρμογή της Norma Foral ως έχει, χωρίς να επιβάλλει καμία προϋπόθεση. Η ύπαρξη προηγούμενης αδείας της διοικήσεως για τη χορήγηση της εκπτώσεως φόρου είναι απολύτως εύλογη και επιθυμητή για τις ίδιες τις επιχειρήσεις. Πράγματι, αυτός ο εκ των προτέρων έλεγχος προσφέρει μεγάλη ασφάλεια δικαίου στις επιχειρήσεις που υπάγονται στην εν λόγω ρύθμιση, καθόσον προϋποθέτει την έγκριση εκ μέρους της Hacienda Foral (περιφερειακής οικονομικής αρχής) των επενδυόμενων ποσών, των παγίων στοιχείων ενεργητικού που περιλαμβάνει η επένδυση, κ.λπ., αντί της αβεβαιότητας που θα συνεπαγόταν η αυτόματη εφαρμογή του φορολογικού κινήτρου και η εκ των υστέρων υπαγωγή της επενδύσεως σε τυχόν ελέγχους.

- Όσον αφορά την προϋπόθεση επενδύσεως 2,5 δισεκατομμυρίων πεστών: η προϋπόθεση αυτή δεν μπορεί να καταστήσει επιλεκτικό το μέτρο, καθόσον εφαρμόζεται αντικειμενικώς σε όλες τις επιχειρήσεις όλων των τομέων οι οποίες επενδύουν το ποσό αυτό, το οποίο δεν περιορίζεται μόνο στις επιχειρήσεις που διαθέτουν σημαντικούς οικονομικούς πόρους.

Σε περίπτωση που θα ήταν επιλεκτική, η έκπτωση φόρου θα μπορούσε να δικαιολογηθεί από τη φύση ή την οικονομία του συστήματος, καθόσον δεν πρόκειται για εξαιρετικό μέτρο αλλά για γενική ρύθμιση η οποία ισχύει για κάθε επιχείρηση που πραγματοποιεί επένδυση στην Álava και συγκεντρώνει τα απαιτούμενα χαρακτηριστικά που προβλέπει η ίδια η ρύθμιση και τα οποία κατά κανένα τρόπο δεν μπορούν να χαρακτηριστούν ως ασυνήθη ή ως εισάγοντα δυσμενείς διακρίσεις.

- Νομική πλάνη κατά την εφαρμογή των άρθρων 87 και 88 ΕΚ και του άρθρου 1 του κανονισμού 659/1999 του Συμβουλίου, για τη θέσπιση κανόνων εφαρμογής του άρθρου 93 της Συνθήκης ΕΚ⁽¹⁾, καθόσον θεωρήθηκε ότι η έκπτωση φόρου δεν αποτελεί υφιστάμενη ενίσχυση, καθώς και έλλειψη αιτιολογίας: σε περίπτωση που θεωρηθεί ότι σημειώθηκε κάποια εξέλιξη όσον αφορά το κριτήριο της Επιτροπής σχετικά με τα φορολογικά μέτρα, η έκπτωση φόρου συνιστούσε υφιστάμενη ενίσχυση.
- Νομική πλάνη καθόσον δεν κρίθηκε ότι δεν συντρέχει περίπτωση εφαρμογής της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης: κατά τον χρόνο κατά τον οποίο η Demesa ζήτησε και της χορηγήθηκε η έκπτωση φόρου, είναι σαφές ότι το κριτήριο της Επιτροπής όσον αφορά τα δυνάμενα να συνιστούν κρατικές ενισχύσεις φορολογικά μέτρα διέφερε κατά πολύ από το σημερινό. Εφόσον αυτή ήταν η κατάσταση την εποχή εκείνη, φαίνεται υπερβολικό να θεωρήσει το Πρωτοδικείο ότι η Demesa είχε την υποχρέωση να εξακριβώσει ότι το προβλεπόμενο από τη νομοθεσία φορολογικό μέτρο που ετύγχανε εφαρμογής στην περίπτωση της πληρούσε όλες τις προϋποθέσεις του άρθρου 87 ΕΚ και έπρεπε, ως εκ τούτου, να έχει κοινοποιηθεί στην Επιτροπή. Η απαίτηση αυτή δεν φαίνεται να ήταν σαφής ούτε για την Επιτροπή, δεδομένης της αδράνειάς της όσον αφορά το επίδικο μέτρο.

⁽¹⁾ ΕΕ L 83 της 22ας Μαρτίου 1999.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Πορτογαλικής Δημοκρατίας, που ασκήθηκε στις 17 Μαΐου 2002

(Υπόθεση C-185/02)

(2002/C 180/18)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον Αντόνιο Caeiros, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 17 Μαΐου 2002 προσφυγή κατά της Πορτογαλικής Δημοκρατίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Πορτογαλική Δημοκρατία, μη ανακοινώνοντας τα σχέδια και τις γενικές κατευθύνσεις που προβλέπονται στο άρθρο 11 της οδηγίας 96/59/ΕΚ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 16ης Σεπτεμβρίου 1996, για τη διάθεση των πολυχλωροδιφαινυλίων και των πολυχλωροτριφαινυλίων (PCB/PCT), και την περιληψη των καταλόγων που προβλέπονται στο άρθρο 4, παράγραφος 1, της οδηγίας αυτής, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τις εν λόγω διατάξεις·

— να καταδικάσει την Πορτογαλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η Επιτροπή θεωρεί ότι η Πορτογαλική Δημοκρατία δεν της έχει κοινοποιήσει ακόμη τα σχέδια και τις γενικές κατευθύνσεις που προβλέπονται στο άρθρο 11 της οδηγίας 96/59/ΕΚ. Συγκεκριμένα, το «Εθνικό Σχέδιο απολυμάνσεως ή/και διαδέσεως των απαριθμωμένων συσκευών και των περιεχομένων σ' αυτές PCB», το οποίο διαβίβασε η Πορτογαλική Κυβέρνηση, δεδομένου ότι δεν έχει εγκριθεί από την Κυβέρνηση ούτε δημοσιευθεί στην πορτογαλική Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, φαίνεται να μην έχει δεσμευτικό χαρακτήρα. Πέραν τούτου, αφήνει διάφορα ζητήματα ανοικτά, ενώ ως προς άλλα ζητήματα περιορίζεται σε διακηρύξεις προθέσεων. Τέλος, δεν περιέχει καμία χρονική αναφορά (χρονοδιάγραμμα) σχετικά με τα μέτρα που προτίθενται να θεσπίσουν οι πορτογαλικές αρχές.

Οι πορτογαλικές αρχές δεν διαθέτουν ακόμη κατάλογο των συσκευών που περιέχουν όγκο PCB μεγαλύτερο των 5 dm³ κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 1, της οδηγίας 96/59/ΕΚ. Γι' αυτό, η «περίληψη», την οποία η Πορτογαλική Κυβέρνηση θεωρεί ότι διαβίβασε στην Επιτροπή, δεν μπορεί να θεωρηθεί ως περίληψη κατά την έννοια του προαναφερθέντος άρθρου 4.

(¹) ΕΕ L 243 της 24.9.1996, σ. 31

Αίτηση αναιρέσεως που ασκήθηκε στις 21 Μαΐου 2002 κατά της αποφάσεως την οποία εξέδωσε στις 6 Μαρτίου 2002 το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (τρίτο πενταμελές τμήμα) στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-127/99, T-129/99 και T-148/99, Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava κ.λπ. κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση C-187/02 P)

(2002/C 180/19)

Η Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava, εκπροσωπούμενη από τον António Creus Carreras και τη Begoña Uriarte Valiente, Abogados, calle Velázquez 63, Μαδρίτη, άσκησε στις 21 Μαΐου 2002 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αίτηση κατά της αποφάσεως που εξέδωσε στις 6 Μαρτίου 2002 το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (τρίτο πενταμελές τμήμα) στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-127/99, T-129/99 και T-148/99, Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava κ.λπ. κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

1. να κάνει δεκτή την αίτηση αναιρέσεως και, κατά συνέπεια,
2. να εξαφανίσει την απόφαση του Πρωτοδικείου της 6ης Μαρτίου 2002,
3. να κρίνει το ίδιο επί της διαφοράς βάσει των επιχειρημάτων που διατύπωσε η αναιρεσείουσα κατά την ενώπιον του Πρωτοδικείου δίκη και, ιδίως, να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής της 24ης Φεβρουαρίου 1999, καθόσον η έκπτωση φόρου αντιστοιχούσα στο 45 % του κόστους της επενδύσεως, την οποία προβλέπει η Norma Foral de Álava 22/1994 δεν συνιστά κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 87 ΕΚ, ή, σε περίπτωση που συνιστά ενίσχυση, αποτελεί υφιστάμενη ενίσχυση, κατά το άρθρο 88 ΕΚ και το άρθρο 1 του κανονισμού περί της διαδικασίας των κρατικών ενισχύσεων,
4. επικουρικός, σε περίπτωση που δεν αποφασίσει να κρίνει το ίδιο επί της διαφοράς, να αναπέμψει την υπόθεση στο Πρωτοδικείο,
5. να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η αναιρεσείουσα σε αμφότερες της δίκες.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Οι λόγοι αναιρέσεως είναι ανάλογοι των δύο πρώτων λόγων αναιρέσεως στην υπόθεση C-183/02 P (¹) και ακολουθούνται από έναν τρίτο λόγο αναιρέσεως:

— παράβαση του κοινοτικού δικαίου στο μέτρο που δεν αναγνωρίζεται η υπέρβαση εξουσίας εκ μέρους της Επιτροπής και η έλλειψη αιτιολογίας ως προς το εξής ζήτημα: είναι κοινώς γνωστά τα προβλήματα που υφίστανται σε κοινοτικό επίπεδο για την επίτευξη φορολογικής εναρμονίσεως, η οποία θα επιτρέψει στις επιχειρήσεις και τους πολίτες να δρουν υπό περισσότερο ίσους όρους. Η στάση υπεκφυγής που τηρούν διάφορα κράτη μέλη έχει ως αποτέλεσμα να μην επιτυγχάνεται η απαραίτητη συμφωνία στο πλαίσιο του Συμβουλίου. Δια της εμμέσου οδού της διαδικασίας των κρατικών ενισχύσεων, στο πλαίσιο της οποίας η Επιτροπή έχει ευρεία διακριτική ευχέρεια, το όργανο αυτό έχει κατορθώσει να εξαλείψει τα «αμφισβητούμενα» φορολογικά μέτρα.

(¹) Βλ. σελίδα 9 του παρόντος τεύχους της Επίσημης Εφημερίδας.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας που ασκήθηκε στις 23 Μαΐου 2002

(Υπόθεση C-191/02)

(2002/C 180/20)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον Götz zur Hausen, νομικό σύμβουλο της Επιτροπής, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Luis Escobar Guerrero, μέλος της νομικής υπηρεσίας της Επιτροπής, Centre Wagner C 254, Kirchberg, άσκησε ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 23 Μαΐου 2002 προσφυγή κατά της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, παραλείποντας να εξασφαλίσει την ισοδυναμία των μεθόδων παρακολούθησής της σύμφωνα με το παράρτημα I, Δ, σημείο 1, της οδηγίας, όσον αφορά το σύνολο των εγκαταστάσεων, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία 91/271/ΕΟΚ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1971, για την επεξεργασία των αστικών λυμάτων, και μεταξύ άλλων του άρθρου της 15, παράγραφος 1·
- να καταδικαστεί η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα:

Η εφαρμογή των μεθόδων παρακολούθησής που ισχύουν στη Γερμανία («μεικτό δείγμα δύο ωρών» ή «ειδική δειγματοληπτική ανάλυση»)⁽²⁾ αντί των μεθόδων που προβλέπει η οδηγία στο παράρτημα I, Δ, σημεία 2, 3 και 4 έχει ως αποτέλεσμα να είναι απολύτως δυνατή η υπέρβαση των οριακών τιμών που προβλέπει η οδηγία. Αυτό αποδεικνύεται από τα πορίσματα μελέτης με τίτλο «Γνωμοδότηση σχετικά με την ισοδυναμία των προϋποθέσεων της κανονιστικής πράξεως πλαισίου για τα λύματα και της κοινοτικής οδηγίας όσον αφορά την συγκέντρωση των αποβαλλομένων υδάτων των εγκαταστάσεων επεξεργασίας αστικών λυμάτων και τον βαθμό εξαλείψεως του αζώτου» η οποία εκπονήθηκε τον Σεπτέμβριο του 1996 για λογαριασμό της ομοσπονδιακής υπηρεσίας που είναι αρμόδια για το περιβάλλον.

Η Επιτροπή αντικρούει την ένσταση ότι η εκτίμηση της ισοδυναμίας των μεθόδων παρακολούθησής των μεμονωμένων εγκαταστάσεων ουδόλως είναι αναγκαία βάσει του άρθρου 5, παράγραφος 4, της οδηγίας. Το άρθρο 5 έχει διαφορετικό ρυθμιστικό περιεχόμενο από το άρθρο 15 και το παράρτημα I, Δ. Το άρθρο 5 ρυθμίζει τις ποιοτικές απαιτήσεις από τις οποίες είναι δυνατό να γίνουν ορισμένες εξαιρέσεις υπό μία πολύ συγκεκριμένη προϋπόθεση. Το άρθρο 15 και το παράρτημα I, Δ ρυθμίζουν τις μεθόδους παρακολούθησής με τις οποίες παρακολουθείται η τήρηση των οριακών τιμών. Είναι προφανές ότι η προβαλλόμενη από την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας συνολική μείωση κατά 75% της επιβαρύνσεως σε άζωτο μετρήθηκε σύμφωνα με τις ισχύουσες στη Γερμανία μεθόδους παρακολούθησής. Για τον

λόγο αυτό, το αποτέλεσμα αυτό σχετικά με τη μείωση του αζώτου δεν μπορεί να αποτελέσει επιχειρήματα υπέρ της ισοδυναμίας των μεθόδων παρακολούθησής που εφαρμόζονται στη Γερμανία.

⁽¹⁾ ΕΕ L 135 της 30.5.1991, σ. 40. Το παράρτημα I της οδηγίας τροποποιήθηκε με την οδηγία 98/15/ΕΚ της Επιτροπής της 27ης Φεβρουαρίου 1998, ΕΕ L 67 της 7.3.1998, σ. 29.

⁽²⁾ Κανονιστική πράξη σχετικά με τις προϋποθέσεις ρίψεως λυμάτων σε ύδατα (AbwV) της 21ης Μαρτίου 1991, BGBl. 1997 I-566, τροποποιηθείσα με την από 20.9.2001 ανακοίνωση, BGBl. 2001 I-2240.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Immigration Appellate Authority με διάταξη της 27ης Μαΐου 2002 στην υπόθεση Man Lavette CHEN και Kunqian Catherine ZHU κατά Secretary of State for the Home Department

(Υπόθεση C-200/02)

(2002/C 180/21)

Με διάταξη της 27ης Μαΐου 2002, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 30 Μαΐου 2002, το Immigration Appellate Authority, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Man Lavette CHEN και Kunqian Catherine ZHU, αφενός, και Secretary of State for the Home Department, αφετέρου, που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζήτησε από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των εξής ερωτημάτων:

- Ενόψει των πραγματικών περιστάσεων της παρούσας υποθέσεως, το άρθρο 1 της οδηγίας 73/148/ΕΟΚ⁽¹⁾ του Συμβουλίου ή το άρθρο 1 της οδηγίας 90/364/ΕΟΚ⁽²⁾ του Συμβουλίου:
  - παρέχουν το δικαίωμα στην πρώτη προσφεύγουσα, η οποία είναι ανήλικη και έχει την ιθαγένεια της Ευρωπαϊκής Ένωσης, να εισέρχεται και να διαμένει στο κράτος μέλος υποδοχής;
  - σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, παρέχουν, επομένως, τα άρθρα αυτά το δικαίωμα στη δεύτερη προσφεύγουσα, η οποία είναι υπήκοος τρίτης χώρας, η μητέρα της πρώτης προσφεύγουσας και το πρόσωπο που έχει κυρίως τη φροντίδα της, να διαμένει με την πρώτη προσφεύγουσα (i) ως συγγενής που εξαρτάται από αυτή ή (ii) επειδή έζησε με την πρώτη προσφεύγουσα στη χώρα καταγωγής της ή (iii) για άλλον ειδικό λόγο;
- Αν και εφόσον η πρώτη προσφεύγουσα δεν είναι «υπήκοος κράτους μέλους» για τους σκοπούς ασκήσεως κοινοτικών δικαιωμάτων σύμφωνα με την οδηγία 73/148/ΕΟΚ του Συμβουλίου ή το άρθρο 1 της οδηγίας 90/364/ΕΟΚ του Συμβουλίου, ποια είναι τα κριτήρια για να καθοριστεί αν το τέκνο, που έχει την ιθαγένεια της Ευρωπαϊκής Ένωσης, είναι υπήκοος κράτους μέλους για τους σκοπούς ασκήσεως των κοινοτικών δικαιωμάτων;

3. Υπό τις συνθήκες της παρούσας υποθέσεως, συνιστά η αποδοχή από την πρώτη προσφεύγουσα υπηρεσιών φυλάξεως και φροντίδας υπηρεσίες για τους σκοπούς της οδηγίας 73/148/ΕΟΚ του Συμβουλίου;
4. Υπό τις συνθήκες της παρούσας υποθέσεως, αποκλείεται η διαμονή της πρώτης προσφεύγουσας στο κράτος μέλος υποδοχής σύμφωνα με το άρθρο 1 της οδηγίας 90/364/ΕΟΚ του Συμβουλίου, διότι οι πόροι της παρέχονται αποκλειστικά από τον γονέα της, υπήκοο τρίτης χώρας, ο οποίος τη συνοδεύει;
5. Ενόψει των ιδιαίτερων πραγματικών περιστατικών της παρούσας υποθέσεως, παρέχει στην πρώτη προσφεύγουσα το άρθρο 18, παράγραφος 1, ΕΚ δικαίωμα εισόδου και διαμονής στο κράτος μέλος υποδοχής, ακόμη και όταν δεν έχει δικαίωμα διαμονής στο κράτος μέλος υποδοχής δυνάμει άλλης διατάξεως του κοινοτικού δικαίου;
6. Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, έχει συνακόλουθα η δεύτερη προσφεύγουσα δικαίωμα διαμονής μαζί με την πρώτη προσφεύγουσα στο κράτος μέλος υποδοχής κατά την ίδια περίοδο;
7. Σ' αυτό το πλαίσιο, ποια είναι η επίπτωση της αρχής του σεβασμού των θεμελιωδών ανθρωπίνων δικαιωμάτων δυνάμει του κοινοτικού δικαίου, τα οποία επικαλούνται οι προσφεύγουσες, ενόψει ιδίως των άρθρων 8 και 14 της ΕΣΔΑ, σύμφωνα με τα οποία κάθε πρόσωπο έχει δικαίωμα στον σεβασμό της ιδιωτικής και οικογενειακής του ζωής και της κατοικίας του, δεδομένου ότι η πρώτη προσφεύγουσα δεν μπορεί να ζήσει στην Κίνα με τη δεύτερη προσφεύγουσα, τον πατέρα της και τον αδελφό της;
- 2002, το High Court of Justice (England and Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court), στο πλαίσιο της δίκης The Queen κατά Secretary of State for Transport, Local Government and the Regions, *Ex parte*: Delena Wells, που εκκρεμεί ενώπιόν του ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των ακολούθων ερωτημάτων:
- α) Αποτελεί η έγκριση νέου συνόλου όρων για παλιά άδεια χορηγηθείσα βάσει απόφασης Interim Development Order (παλαιά άδεια λειτουργίας ορυχείου) σύμφωνα με το άρθρο 22 και το παράρτημα 2 του νόμου Planning and Compensation Act του 1991 «άδεια» κατά την έννοια της οδηγίας για την Εκτίμηση των Επιπτώσεων στο Περιβάλλον (ΕΕΠ) ⁽¹⁾;
- β) Κατόπιν της εγκρίσεως του νέου συνόλου όρων για παλαιά άδεια λειτουργίας ορυχείου IDO βάσει του νόμου Planning and Compensation Act 1991, μπορεί να θεωρηθεί ότι η έγκριση επί μέρους ζητημάτων στο πλαίσιο του νέου συνόλου όρων αποτελεί και αυτή «άδεια» κατά την έννοια της οδηγίας ΕΕΠ;
- γ) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο ερώτημα (α) αλλά αρνητικής στο ερώτημα (β), εξακολουθεί το κράτος μέλος να υποχρεούται να καλύψει την παράλειψή του να απαιτήσει την πραγματοποίηση μελέτης ΕΕΠ και κατά ποιο τρόπο;
- δ) Μπορούν οι ιδιώτες να προσβάλουν την παράλειψη του κράτους να απαιτήσει μελέτη ΕΕΠ ή (ii) αποκλείεται αυτό λόγω των ορίων που έχει δεχθεί το ΔΕΚ όσον αφορά τη θεωρία του άμεσου αποτελέσματος, π.χ. όσον αφορά το «οριζόντιο άμεσο αποτέλεσμα» ή την επιβολή βαρών ή υποχρεώσεων σε ιδιώτες από κρατικές αρχές;
- ε) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο ερώτημα (δ)(ii), ποια είναι τα όρια των απαγορεύσεων αυτών επί του άμεσου αποτελέσματος υπό τις παρούσες περιστάσεις και ποια μέτρα μπορεί να λάβει νομίμως το ΗΒ σύμφωνα με την οδηγία ΕΕΠ;

(1) Οδηγία 73/148/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1973, περί καταργήσεως των περιορισμών στη διακίνηση και στη διαμονή των υπηκόων των κρατών μελών στο εσωτερικό της Κοινότητας στον τομέα της εγκαταστάσεως και της παροχής υπηρεσιών (ΕΕ ειδ. έκδ. 06/001, σ. 144).

(2) Οδηγία 90/364/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1990, σχετικά με το δικαίωμα διαμονής (ΕΕ L 180, σ. 26).

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το High Court of Justice (England and Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court), με διάταξη της 28ης Μαρτίου 2002, στην υπόθεση The Queen κατά Secretary of State for Transport, Local Government and the Regions, Ex parte: Delena Wells

(Υπόθεση C-201/02)

(2002/C 180/22)

(1) Οδηγία 85/337/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 1985 για την Εκτίμηση των Επιπτώσεων στο Περιβάλλον (ΕΕ L 175 της 5.7.1985, σ. 40).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε με διάταξη της 24ης Μαΐου 2002 το Court of Appeal (England and Wales) (Civil Division) στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ, αφενός, 1) The British Horseracing Board Limited, 2) The Jockey Club και 3) Weatherbys Group Limited και, αφετέρου, William Hill Organization Limited

(Υπόθεση C-203/02)

(2002/C 180/23)

Με διάταξη της 24ης Μαΐου 2002, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 31 Μαΐου 2002, το Court of Appeal (England and Wales) (Civil Division), στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ, αφενός, 1) The British Horseracing Board Limited, 2) The Jockey Club και 3) Weatherbys Group Limited και, αφετέρου, William Hill Organization Limited, που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των κάτωθι ερωτημάτων:

- 1) Δύναται οιαδήποτε από τις εκφράσεις:
  - α) «ουσιώδες μέρος του περιεχομένου της βάσεως δεδομένων» ή
  - β) «επουσιώδη μέρη του περιεχομένου της βάσεως δεδομένων»

που περιέχονται στο άρθρο 7 της οδηγίας⁽¹⁾ να περιλαμβάνει έργα, δεδομένα ή άλλο υλικό που προέρχονται από τη βάση δεδομένων, αλλά που δεν έχουν διευθετηθεί κατά τον ίδιο συστηματικό ή μεθοδικό τρόπο με τη βάση δεδομένων και που δεν είναι ατομικώς προσιτά, όπως είναι η βάση δεδομένων;
- 2) Τι νοείται ως «απόκτηση» κατά το άρθρο 7, παράγραφος 1, της οδηγίας; Ειδικότερα, επιπίπτουν τα πραγματικά περιστατικά που περιγράφονται ανωτέρω στις σκέψεις 24 έως 31 στην έννοια της αποκτήσεως;
- 3) Περιορίζεται ο «έλεγχος» κατά το άρθρο 7, παράγραφος 1, της οδηγίας στο να διασφαλίζεται, κατά τακτικά χρονικά διαστήματα, ότι οι πληροφορίες που περιέχονται σε βάση δεδομένων είναι ή παραμένουν ακριβείς;
- 4) Τι νοείται στο άρθρο 7, παράγραφος 1, της οδηγίας με τις εκφράσεις:
  - α) «ουσιώδες μέρος, αξιολογούμενο ποιοτικά, ... του περιεχομένου της βάσεως δεδομένων»; και
  - β) «ουσιώδες μέρος, αξιολογούμενο ποσοτικά, ... του περιεχομένου της βάσεως δεδομένων»;
- 5) Τι νοείται στο άρθρο 7, παράγραφος 5, της οδηγίας με την έκφραση «επουσιώδη μέρη της βάσεως δεδομένων»;
- 6) Ειδικότερα, σε κάθε περίπτωση:
  - α) σημαίνει ο όρος «ουσιώδες» κάτι περισσότερο από «ασήμαντο» και, αν ναι, τι;
  - β) σημαίνει ο όρος «επουσιώδες» μέρος απλώς ότι δεν είναι «ουσιώδες»;

- 7) Περιορίζεται ο όρος «εξαγωγή» κατά το άρθρο 7 της οδηγίας στη μεταφορά του περιεχομένου της βάσεως δεδομένων απευθείας από τη βάση δεδομένων σε άλλο υπόθεμα ή περιλαμβάνει και τη μεταφορά έργων, δεδομένων ή άλλου υλικού, τα οποία προέρχονται εμμέσως από τη βάση δεδομένων, χωρίς να υπάρχει άμεση πρόσβαση στη βάση δεδομένων;
- 8) Περιορίζεται ο όρος «επαναχρησιμοποίηση» κατά το άρθρο 7 της οδηγίας στη διάθεση στο κοινό του περιεχομένου της βάσεως δεδομένων απευθείας από τη βάση δεδομένων ή περιλαμβάνει και τη διάθεση στο κοινό έργων, δεδομένων ή άλλου υλικού, τα οποία προέρχονται εμμέσως από τη βάση δεδομένων, χωρίς να υπάρχει άμεση πρόσβαση στη βάση δεδομένων;
- 9) Περιορίζεται ο όρος «επαναχρησιμοποίηση» κατά το άρθρο 7 της οδηγίας στην πρώτη διάθεση στο κοινό του περιεχομένου της βάσεως δεδομένων;
- 10) Στο άρθρο 7, παράγραφος 5, της οδηγίας τι νοείται ως «διενέργεια πράξεων που έρχονται σε σύγκρουση με την κανονική εκμετάλλευση της βάσεως δεδομένων ή θίγουν αδικαιολόγητα τα νόμιμα συμφέροντα του κατασκευαστή της βάσεως»; Ειδικότερα, δύναται να αποτελέσουν τέτοιες πράξεις τα πραγματικά περιστατικά που περιγράφονται ανωτέρω στις σκέψεις 40 έως 47, στο πλαίσιο των συνθηκών που περιγράφονται ανωτέρω στις σκέψεις 32 έως 35;
- 11) Έχει το άρθρο 10, παράγραφος 3, της οδηγίας την έννοια ότι, οσάκις υφίσταται «ουσιώδης τροποποίηση» του περιεχομένου μιας βάσεως δεδομένων, η οποία παρέχει στη βάση δεδομένων που προκύπτει από την ως άνω τροποποίηση δικαίωμα ίδιας διάρκειας προστασίας, πρέπει να θεωρηθεί η βάση που προκύπτει από την ως άνω τροποποίηση νέα, χωριστή βάση δεδομένων, και ισχύει τούτο και για τους σκοπούς του άρθρου 7, παράγραφος 5;

⁽¹⁾ Οδηγία 96/9/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαρτίου 1996, σχετικά με τη νομική προστασία των βάσεων δεδομένων (ΕΕ L 77, 27. 3. 1996, σ. 20).

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας που ασκήθηκε στις 4 Ιουνίου 2002

(Υπόθεση C-210/02)

(2002/C 180/24)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον Thomas Cusack, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, στις 4 Ιουνίου 2002, προσφυγή κατά του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο

- να διαπιστώσει ότι το Ηνωμένο Βασίλειο, παραλείποντας να θεσπίσει, όσον αφορά το έδαφος του Γιβραλτάρ, όλες τις νομοθετικές, κανονιστικές ή διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για τη συμμόρφωση προς την οδηγία 97/43/Ευρατόμ του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 1997, περί της προστασίας της υγείας από τους κινδύνους κατά την έκθεση στην ιοντίζουσα ακτινοβολία για ιατρικούς λόγους, και κατάργησης της οδηγίας 84/466/Ευρατόμ, ή, εν πάση περιπτώσει, παραλείποντας να κοινοποιήσει στην Επιτροπή τα μέτρα αυτά, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία, και
- να καταδικάσει το Ηνωμένο Βασίλειο στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Σύμφωνα με το άρθρο 192, παράγραφος 1, της Συνθήκης, τα κράτη μέλη λαμβάνουν κάθε γενικό ή ειδικό μέτρο κατάλληλο να εξασφαλίσει την εκπλήρωση των υποχρεώσεων που απορρέουν από την παρούσα Συνθήκη ή προκύπτουν από πράξεις των οργάνων της Κοινότητας.

Η υποχρέωση του Ηνωμένου Βασιλείου να λάβει μέτρα για να συμμορφωθεί προς την οδηγία δεν αμφισβητείται.

Εφόσον, αφενός, το Ηνωμένο Βασίλειο δεν κοινοποίησε στην Επιτροπή τα μέτρα που έλαβε για να συμμορφωθεί προς την οικεία οδηγία όσον αφορά το έδαφος του Γιβραλτάρ και, αφετέρου, η Επιτροπή δεν είχε στη διάθεσή της άλλα πληροφοριακά στοιχεία που να αποδεικνύουν ότι το Ηνωμένο Βασίλειο έλαβε τα αναγκαία μέτρα, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι το Ηνωμένο Βασίλειο δεν έχει λάβει ακόμη τέτοιου είδους μέτρα και, ως εκ τούτου, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου που ασκήθηκε στις 4 Ιουνίου 2002

(Υπόθεση C-211/02)

(2002/C 180/25)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τη C. Schmidt, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, στις 4 Ιουνίου 2002, προσφυγή κατά του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου.

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ζητεί από το Δικαστήριο

- να διαπιστώσει ότι το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, παραλείποντας να λάβει τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 97/66/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Δεκεμβρίου 1997, περί επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και προστασίας της ιδιωτικής ζωής στον τηλεπικοινωνιακό τομέα⁽¹⁾, ή, εν πάση περιπτώσει, παραλείποντας να κοινοποιήσει τις διατάξεις αυτές στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή,
- να καταδικάσει το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία μεταφοράς της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε, αντίστοιχα, στις 24 Οκτωβρίου 1998 και στις 24 Οκτωβρίου 2000 (όσον αφορά το άρθρο 5 της οδηγίας).

⁽¹⁾ ΕΕ L 024 της 30.1.1998, σ. 1.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Αυστριακής Δημοκρατίας που ασκήθηκε στις 5 Ιουνίου 2002

(Υπόθεση C-212/02)

(2002/C 180/26)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον Michel Nolin, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, επικουρούμενος από τον δικηγόρο Rainer Roniger, της δικηγορικής εταιρίας Haarmann, Hemmelrath των Βρυξελλών, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Luis Escobar Guerrero, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας της Επιτροπής, Centre Wagner C 254, Kirchberg, άσκησε στις 5 Ιουνίου 2002 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Αυστριακής Δημοκρατίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο

- να αναγνωρίσει ότι η Αυστριακή Δημοκρατία παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τις οδηγίες 89/665/ΕΟΚ⁽¹⁾ και 92/13/ΕΟΚ⁽²⁾ που αφορούν την άσκηση μέσω παροχής ένδικης προστασίας, ιδίως τις υποχρεώσεις που πηγάζουν από τα άρθρα 2, παράγραφος 1, στοιχεία α' και β', των ανωτέρω οδηγιών, δεδομένου ότι οι νομοθεσίες που διέπουν τη σύναψη συμβάσεων δημοσίων έργων των ομόσπονδων κρατών Salzburg, Steiermark, Κάτω Αυστρία και Kärnten δεν προβλέπουν σε κάθε περίπτωση μια διαδικασία προσφυγής βάσει της οποίας ο υποβάλλων προσφορά η οποία απορρίπτεται θα έχει τη δυνατότητα να επιτύχει την ακύρωση της αποφάσεως περί αναθέσεως της συμβάσεως δημοσίου έργου.

2. να καταδικάσει την Αυστριακή Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι της προσφυγής και κύρια επιχειρήματα:

Τα νομοθετικά όργανα των ομόσπονδων κρατών Salzburg, Steiermark, Κάτω Αυστρίας και Kärnten αποφάσισαν να περιορίσουν τα αποτελέσματα της διαδικασίας ελέγχου, κατόπιν της συνάψεως της συμβάσεως, στη χορήγηση αποζημιώσεως κατά την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 6, των οδηγιών 89/665/ΕΟΚ και 92/13/ΕΟΚ. Με την περιέλευση της αποφάσεως της αναθέτουσας αρχής, η οποία πρέπει να θεωρείται ως ιδιωτικού δικαίου δήλωση βουλήσεως, στον υποβάλλοντα την προσφορά που προκρίθηκε υπάρχει κατάρτιση της συμβάσεως η οποία βάσει των διατάξεων των ομοσπονδιακών νόμων περί αναθέσεως των συμβάσεων δημοσίων έργων — όπως ακριβώς προβλέπει το άρθρο 2, παράγραφος 6, αμφοτέρων των οδηγιών — δεν είναι δυνατόν πλέον να προσβληθεί ενώπιον των αρχών των ομόσπονδων κρατών οι οποίες είναι υπεύθυνες για τις διαδικασίες προσφυγής.

Οι ομοσπονδιακοί νόμοι περί αναθέσεως συμβάσεων δημοσίων έργων, για τους οποίους η Επιτροπή έχει επιφυλάξεις ως προς το αν συνάδουν με τις ανωτέρω οδηγίες, δεν περιλαμβάνουν ορισμό του όρου «απόφαση περί αναθέσεως». Ως εκ τούτου, οι νόμοι αυτοί ουδώς προσδιορίζουν τη συγκεκριμένη μορφή που πρέπει να έχει η απόφαση της αναθέτουσας αρχής με την οποία ανατίθεται η σύμβαση σε ένα συγκεκριμένο προσφέροντα. Δεν ρυθμίζεται επίσης αν και με ποιον τρόπο όσοι υπέβαλαν προσφορά είναι δυνατόν να λάβουν γνώση αυτής της αποφάσεως περί αναθέσεως. Η απόφαση περί αναθέσεως έχει μάλλον χαρακτηρίσει αποφάσεως στο πλαίσιο της εσωτερικής οργανώσεως της αναθέτουσας αρχής, όσοι δε υπέβαλαν προσφορές δεν είναι δυνατόν να λάβουν γνώση αυτής. Η απόφαση περί αναθέσεως γίνεται προσιτή στους τρίτους το πρώτον με τη σύναψη της συμβάσεως.

Ως εκ τούτου, το αυστριακό σύστημα αντιβαίνει, στο σημείο αυτό, στην οδηγία, δεδομένου ότι με την επιλογή αυτή καθώς επίσης και με την ταυτόχρονη δημοσιοποίηση της αποφάσεως περί αναθέσεως και της συνάψεως της συμβάσεως αφαιρείται από όσους υπέβαλαν προσφορά κάθε δυνατότητα να προσβάλουν την απόφαση περί αναθέσεως και να ζητήσουν με ταυτόχρονη αίτηση ασφαλιστικών μέτρων να παρεμποδιστεί αποτελεσματικά η εκτέλεση μιας παράνομης αποφάσεως περί αναθέσεως. Το σύστημα αυτό αντιβαίνει στις οδηγίες οι οποίες απαιτούν να είναι αποτελεσματικές οι διαδικασίες προσφυγής και σύμφωνα με τις οποίες πρέπει να προβλέπεται η δυνατότητα ασκήσεως αιτήσεως για τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων τουλάχιστον μέχρι καταρτίσεως της συμβάσεως.

Κατόπιν της αποφάσεως του Δικαστηρίου επί της υποθέσεως C-81/98, Alcatel (3), η Ομοσπονδιακή Καγκελαρία της Αυστρίας επεξεργάστηκε μεν μια εγκύκλιο προκειμένου να διασφαλίσει ότι η ανάθεση συμβάσεων δημοσίων έργων θα γίνεται κατά τρόπο σύμφωνο προς την ανωτέρω απόφαση μέχρι της εκδόσεως των σχετικών νομοθετικών ρυθμίσεων. Ωστόσο, μια μη δεσμευτική εγκύκλιος δεν συνιστά σαφές νομοθετικό πλαίσιο για τη δημιουργία του οποίου η Αυστριακή Δημοκρατία ήταν εξάλλου υποχρεωμένη.

(1) ΕΕ 1989, L 395, σ. 33.

(2) ΕΕ 1992, L 76, σ. 14.

(3) ΕΕ C 34 της 5.2.2000, σ. 6.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Unabhängigen Verwaltungssenats des Landes Vorarlberg με διάταξη της 6ης Ιουνίου 2002 στο πλαίσιο εφέσεως στην υπόθεση Gerhard Lintschinger

(Υπόθεση C-214/02)

(2002/C 180/27)

Με διάταξη της 6ης Ιουνίου 2002, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 10 Ιουνίου 2002, το Unabhängigen Verwaltungssenats des Landes Vorarlberg, στο πλαίσιο της εφέσεως που ασκήθηκε στην υπόθεση Gerhard Lintschinger και η οποία εκκρεμεί ενώπιόν του, ζήτησε από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των εξής ερωτημάτων

1. Έχει το άρθρο 2, παράγραφος 1, στοιχείο β', της οδηγίας 79/112/ΕΟΚ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 1978, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με την επισήμανση και την παρουσίαση των τροφίμων που προορίζονται για τον τελικό καταναλωτή καθώς επίσης και τη διαφήμισή τους (στο εξής: κωδικοποιημένη οδηγία 2000/13/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Μαρτίου 2000, για προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με την επισήμανση, την παρουσίαση και τη διαφήμιση των τροφίμων ΕΕ L 109 της 06.5.2000, σ. 0029), κατά το οποίο η επισήμανση και οι τρόποι σύμφωνα με τους οποίους πραγματοποιείται δεν πρέπει, με την επιφύλαξη των κοινοτικών διατάξεων σχετικά με τα φυσικά μεταλλικά νερά και με τα τρόφιμα ειδικής διατροφής, να αποδίδουν σε τρόφιμο ιδιότητες πρόληψης, αγωγής και θεραπείας οποιασδήποτε ανθρώπινης ασθένειας ή να επικαλούνται τις ιδιότητες αυτές, την έννοια ότι είναι αντίθετη προς αυτό η εθνική διάταξη κατά την οποία απαγορεύεται, κατά τη διάθεση στην αγορά τροφίμων,
  - α) η αναφορά σε φυσιολογικές ή φαρμακολογικές επενέργειες, ιδίως όσον αφορά τη διατήρηση της νεότητας, την παρεμπόδιση της εμφανίσεως συμπτωμάτων γηράσκους, το αδυνάτισμα ή τη διατήρηση της υγείας, ή η πρόκληση της εντυπώσεως επενεργείας αυτού του είδους·
  - β) η αναφορά σε ιστορικό ασθενών, σε ιατρικές συστάσεις ή γνωματεύσεις·
  - γ) η χρησιμοποίηση σχετικών με την υγεία, εικονικών ή σχηματοποιημένων παραστάσεων οργάνων του ανθρώπινου σώματος, απεικονίσεων των ασκούντων ιατρικά και παραϊατρικά επαγγέλματα ή απεικονίσεων θεραπευτηρίων ή άλλων αναφερομένων σε θεραπευτικές δραστηριότητες απεικονίσεων·

2. Έχουν η οδηγία περί επισημάνσεως ή τα άρθρα 28 και 30 ΕΚ την έννοια ότι απαγορεύουν εθνική ρύθμιση η οποία επιτρέπει την αναγραφή στοιχείων που αφορούν την υγεία, κατά τη διάθεση στην αγορά τροφίμων, υπό την έννοια του υπ' αριθ. 1 ερωτήματος, μόνον κατόπιν προηγούμενης άδειας από τον αρμόδιο Ομοσπονδιακό Υπουργό, εφόσον προϋπόθεση για τη χορήγηση της άδειας είναι ότι τα σχετικά με την υγεία στοιχεία εξασφαλίζουν την προστασία του καταναλωτή από παραπλάνηση;

(¹) ΕΕ L 33, σ. 1.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και Βορείου Ιρλανδίας που ασκήθηκε στις 12 Ιουνίου 2002

(Υπόθεση C-218/02)

(2002/C 180/28)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον Thomas Cusack, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, στις 12 Ιουνίου 2002, προσφυγή κατά του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και Βορείου Ιρλανδίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο

- 1) να διαπιστώσει ότι το Ηνωμένο Βασίλειο, παραλείποντας να θεσπίσει για το Γιβραλτάρ όλες τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για τη συμμόρφωση προς την οδηγία 96/29/Ευρατόμ (¹) του Συμβουλίου της 13ης Μαΐου 1996 για τον καθορισμό των βασικών κανόνων ασφάλειας για την προστασία της υγείας των εργαζομένων και του πληθυσμού από τους κινδύνους που προκύπτουν από ιονίζουσες ακτινοβολίες, ή, εν πάση περιπτώσει, παραλείποντας να ενημερώσει την Επιτροπή για τα μέτρα αυτά, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία·
- 2) να καταδικάσει το Ηνωμένο Βασίλειο στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Σύμφωνα με το άρθρο 192, πρώτο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΚΑΕ, τα κράτη μέλη λαμβάνουν κάθε γενικό ή ειδικό μέτρο κατάλληλο να εξασφαλίσει την εκπλήρωση των υποχρεώσεων που απορρέουν από την παρούσα συνθήκη ή προκύπτουν από πράξεις των οργάνων της Κοινότητας.

Δεν αμφισβητείται ότι το Ηνωμένο Βασίλειο υποχρεούται να λάβει μέτρα για να συμμορφωθεί προς την οδηγία για το σύνολο της επικράτειάς του.

Εφόσον το Ηνωμένο Βασίλειο δεν ενημέρωσε την Επιτροπή για τα μέτρα που έλαβε προκειμένου να συμμορφωθεί προς την οδηγία όσον αφορά το Γιβραλτάρ, και εφόσον η Επιτροπή δεν διαθέτει άλλες πληροφορίες βάσει των οποίων να μπορεί να συναγάγει ότι το Ηνωμένο Βασίλειο εξέδωσε τις αναγκαίες διατάξεις, συνάγει κατ' ανάγκη ότι το Ηνωμένο Βασίλειο δεν θέσπισε ακόμη τις διατάξεις αυτές και, συνεπώς, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία.

(¹) ΕΕ L 159 της 29.6.1996, σ. 1.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Γαλλικής Δημοκρατίας που ασκήθηκε στις 14 Ιουνίου 2002

(Υπόθεση C-221/02)

(2002/C 180/29)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους D. Martin και M. França, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, στις 14 Ιουνίου 2002, προσφυγή κατά της Γαλλικής Δημοκρατίας.

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ζητεί από το Δικαστήριο

- να διαπιστώσει ότι η Γαλλική Δημοκρατία, παραλείποντας να λάβει τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 98/7/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 1998, σχετικά με την τροποποίηση της οδηγίας 87/102/ΕΟΚ για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών που διέπουν την καταναλωτική πίστη (¹), ή, εν πάση περιπτώσει, παραλείποντας να κοινοποιήσει τις διατάξεις αυτές στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή,

— να καταδικάσει τη Γαλλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία μεταφοράς της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 21 Αυγούστου 2001.

(¹) ΕΕ L 101 της 1.4.1998, σ. 17.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου που ασκήθηκε στις 18 Ιουνίου 2002

(Υπόθεση C-227/02)

(2002/C 180/30)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους Denis Martin και Miguel França, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, στις 18 Ιουνίου 2002, προσφυγή κατά του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου.

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ζητεί από το Δικαστήριο

- να διαπιστώσει ότι το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, παραλείποντας να λάβει τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 97/55/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Οκτωβρίου 1997, για την τροποποίηση της οδηγίας 84/450/ΕΟΚ σχετικά με την παραπλανητική διαφήμιση προκειμένου να συμπεριληφθεί η συγκριτική διαφήμιση (¹), ή, εν πάση περιπτώσει, παραλείποντας να κοινοποιήσει τις διατάξεις αυτές στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή,
- να καταδικάσει το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία μεταφοράς της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη έχει λήξει από τις 23 Απριλίου 2000.

(¹) ΕΕ L 290 της 23ης Οκτωβρίου 1997, σ. 18.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου που ασκήθηκε στις 18 Ιουνίου 2002

(Υπόθεση C-228/02)

(2002/C 180/31)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους Denis Martin και Miguel França, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, στις 18 Ιουνίου 2002, προσφυγή κατά του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου.

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ζητεί από το Δικαστήριο

- να διαπιστώσει ότι το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, παραλείποντας να λάβει τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 97/7/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Μαΐου 1997, για την προστασία των καταναλωτών κατά τις εξ αποστάσεως συμβάσεις (¹), ή, εν πάση περιπτώσει, παραλείποντας να κοινοποιήσει τις διατάξεις αυτές στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή,
- να καταδικάσει το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία μεταφοράς της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 4 Ιουνίου 2000.

(¹) ΕΕ L 114 της 4ης Ιουνίου 1997, σ. 19.

Προσφυγή της Γαλλικής Δημοκρατίας κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 21 Ιουνίου 2002

(Υπόθεση C-233/02)

(2002/C 180/32)

Η Γαλλική Δημοκρατία, εκπροσωπούμενη από τους R. Abraham, G. de Bergues και P. Boussarogue, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 21 Ιουνίου 2002, ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η Γαλλική Δημοκρατία ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση με την οποία η Επιτροπή συμφώνησε με τις Ηνωμένες Πολιτείες κατευθυντήριες γραμμές στον τομέα της κανονιστικής συνεργασίας και της διαφάνειας·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

- Παρά την προσεκτική γλώσσα που χρησιμοποιείται στο έγγραφο που έχει επισυναφθεί σε σημείωμα το οποίο η Επιτροπή απηύθυνε στην Επιτροπή 133, που είναι επιφορτισμένη με την κοινή εμπορική πολιτική, κάποια ουσιαστικά στοιχεία οδηγούν τη Γαλλική Κυβέρνηση να υποθέσει ότι οι κατευθυντήριες γραμμές συνεπάγονται πραγματική δέσμευση δημιουργούσα υποχρεώσεις βαρύνουσες τα μέρη. Οι εν λόγω κατευθυντήριες γραμμές παρουσιάζουν, με μεγάλη ακρίβεια, τους επιδιωκόμενους σκοπούς, το πλαίσιο δράσης και τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν για να επιτευχθούν οι καθορισθέντες σκοποί. Το γεγονός ότι οι κατευθυντήριες γραμμές δεν προορίζονται, αυτές καθ'αυτές, για να τροποποιήσουν την κατάσταση του κοινοτικού δικαίου δεν μπορεί να αποκρύψει το γεγονός ότι οι κατευθυντήριες αυτές γραμμές συνεπάγονται, τουλάχιστον, δέσμευση συνεργασίας βαρύνουσα τα μέρη. Περαιτέρω, οι διατάξεις που περιλαμβάνονται στον τίτλο VI των κατευθυντηρίων γραμμών, που αφορά την παρακολούθηση της εφαρμογής τους, αποδεικνύουν σαφέστατα τον υποχρεωτικό χαρακτήρα της δεσμεύσεως συνεργασίας που συμφώνησαν τα μέρη. Η ύπαρξη ενός μηχανισμού εποπτείας μαρτυρεί για το ότι οι συντάκτες των κατευθυντηρίων γραμμών απέκλεισαν σαφώς το ενδεχόμενο τα μέρη να καλύπτονται πίσω από τον εθελοντικό χαρακτήρα της συνεργασίας για να εξουδετερώσουν την αναληφθείσα δέσμευση.

Εφόσον οι εν λόγω κατευθυντήριες γραμμές συνιστούν διεθνή συμφωνία υπό την έννοια του άρθρου 300 ΕΚ, η πράξη με την οποία η Επιτροπή αποφάσισε τη σύναψή της είναι πλημμελής λόγω αναρμοδιότητας και πρέπει να ακυρωθεί.

- Οι κατευθυντήριες γραμμές είναι επίσης αντίθετες προς τη Συνθήκη ΕΚ, στον βαθμό που οργανώνουν ένα περιορισμό του μονοπωλίου υποβολής προτάσεων που έχει η Επιτροπή στο πλαίσιο της κοινοτικής νομοθετικής διαδικασίας και στον βαθμό που επηρεάζουν το σύνολο αυτής της νομοθετικής διαδικασίας.

Αίτηση αναιρέσεως του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (τρίτο τμήμα), της 10ης Απριλίου 2002, στην υπόθεση T-209/00, F. Lamberts κατά Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή, που υποβλήθηκε στις 24 Ιουνίου 2002

(υπόθεση C-234/02 P)

(2002/C 180/33)

Ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής, εκπροσωπούμενος από τον J. Sant'Anna, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 24 Ιουνίου 2002 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αναίρεση κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (τρίτο τμήμα), της 10ης Απριλίου 2002, στην υπόθεση T-209/00, F. Lamberts κατά Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή.

Ο αναρreseίων ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναιρέσει, καθόσον αφορά το παραδεκτό της αγωγής αποζημιώσεως του Frank Lamberts, την απόφαση του Πρωτοδικείου, της 10ης Απριλίου 2002, στην υπόθεση T-209/00, Frank Lamberts κατά Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή, και ως εκ τούτου να κηρύξει την ως άνω αγωγή απαράδεκτη.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Παράβαση του κοινοτικού δικαίου

Η αναρreseιβαλλόμενη απόφαση είναι αντίθετη προς το θεσμικό πλαίσιο που έχει καθιερωθεί από τη Συνθήκη και αφορά την ευθύνη του Διαμεσολαβητή. Με το να ελέγξει τη νομιμότητα των ερευνών που διεξήγαγε ο Διαμεσολαβητής και τη νομιμότητα της αποφάσεως με την οποία έκλεισε η υπόθεση, το Πρωτοδικείο παρέβλεψε τα όρια του δικαστικού ελέγχου της δράσεως του Διαμεσολαβητή. Το Πρωτοδικείο προέβη σε έλεγχο του τρόπου κατά τον οποίο εκτελέστηκε η εντολή του Διαμεσολαβητή, έλεγχο τον οποίο ο Συνθήκης αναθέτουν στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και ο οποίος είχε ήδη διεξαχθεί.

Κηρύσσοντας την αγωγή παραδεκτή, το Πρωτοδικείο δεν σεβάστηκε τη διάκριση μεταξύ, αφενός, αγωγών αποζημιώσεως και, αφετέρου, προσφυγών ακυρώσεως και προσφυγών κατά παραλείψεως. Ο Διαμεσολαβητής ουδόλως αμφισβητεί ότι ένας πολίτης δύναται να ασκήσει αγωγή αποζημιώσεως κατά του Διαμεσολαβητή λόγω τυχόν υπαίτιας ενέργειας ή συμπεριφοράς που προκάλεσε ζημία στον πολίτη. Ναι μεν το Πρωτοδικείο ορθώς θεώρησε ότι η Συνθήκη απονέμει στους πολίτες δικαίωμα να υποβάλλουν καταγγελία στον Διαμεσολαβητή και να λαμβάνουν απάντηση εκ μέρους του, πλην όμως κακώς συνήγαγε ότι μπορούσε να ελέγξει τις έρευνες του Διαμεσολαβητή και τα συμπεράσματα που συνήγαγε ο Διαμεσολαβητής εξ αυτών, προκειμένου να εξακριβωθεί αν η ζημία που υπέστη ο πολίτης οφείλεται σε υπαιτιότητα. Ουδεμία κοινή συνταγματική παράδοση υφίσταται βάσει της οποίας να υποβάλλονται οι έρευνες και οι αποφάσεις

των διαμεσολαβητών σε δικαστικό έλεγχο. Απεναντίας, στις Σκανδιναβικές χώρες, από τις οποίες κατάγεται ο θεσμός του διαμεσολαβητή, ο ως άνω έλεγχος αποκλείεται για συνταγματικούς λόγους, ερειδόμενος στις αρμοδιότητες και στα καθήκοντα, αντιστοίχως, των δικαστηρίων και των διαμεσολαβητών.

Ασκώντας έλεγχο επί του καθήκοντος πληροφόρησης του καταγγέλλοντος για την τύχη της καταγγελίας, επί της αξίας των εγγράφων που παρελήφθησαν εντός ορισμένης προθεσμίας, επί της τηρήσεως των διαδικαστικών προθεσμιών και του κύρους των συμπερασμάτων στα οποία κατέληξε ο Διαμεσολαβητής κατόπιν της εκ μέρους του διερευνήσεως της δυνατότητας φιλικού διακανονισμού, το Πρωτοδικείο έθεσε εν αμφιβόλω τη διάκριση μεταξύ, αφενός, προσφυγών ακυρώσεως και προσφυγών κατά παραλείψεως και, αφετέρου, αγωγών αποζημιώσεως. Αποδεχόμενο να προβεί σε έλεγχο νομιμότητας επί του συνόλου των ερευνών του Διαμεσολαβητή και των συμπερασμάτων στα οποία αυτός

κατέληξε, το Πρωτοδικείο παρέχει τη δυνατότητα να ασκηθούν κατά του Διαμεσολαβητή πολυάριθμες προσφυγές ακυρώσεως, ακόμη και προσφυγές κατά παραλείψεως, ως δήθεν αγωγές αποζημιώσεως.

Εν προκειμένω, πρέπει όντως να αναγνωριστεί ότι η αγωγή αποζημιώσεως, καίτοι ασκήθηκε κατά του Διαμεσολαβητή, σαφώς αποσκοπούσε στην αποκατάσταση ζημίας που προκλήθηκε από την ενέργεια της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, για την οποία ο πολίτης υπέβαλε καταγγελία στον Διαμεσολαβητή. Κρίνοντας την αγωγή παραδεκτή, ενώ οι ζημιές τις οποίες προέβαλε ο πολίτης προκλήθηκαν από το θεσμικό όργανο που αφορούσε η καταγγελία, το Πρωτοδικείο κατέληξε στην εκτίμηση ότι οι έρευνες του Διαμεσολαβητή αποσκοπούν στην προστασία των συμφερόντων των πολιτών που εθίγησαν και υπέστησαν ζημία λόγω υπαίτιας συμπεριφοράς των θεσμικών οργάνων, εκτίμηση η οποία δεν είναι ορθή.

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 14ης Μαΐου 2002

στην υπόθεση T-126/99, Graphischer Maschinenbau GmbH, νυν KBA-Berlin GmbH, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων⁽¹⁾

(Κρατικές ενισχύσεις — Ενίσχυση αναδιάρθρωσης — Προσφυγή ακυρώσεως — Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως)

(2002/C 180/34)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Στην υπόθεση T-126/99, Graphischer Maschinenbau GmbH, νυν KBA-Berlin GmbH, με έδρα το Βερολίνο, εκπροσωπούμενη από τον A. Bach, δικηγόρο, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: Δ. Τριανταφύλλου και Ρ. Nemitz), με αντικείμενο τη μερική ακύρωση της αποφάσεως 99/690/EK της Επιτροπής, της 3ης Φεβρουαρίου 1999, σχετικά με κρατική ενίσχυση που προτίθεται να χορηγήσει η Γερμανία υπέρ της Graphischer Maschinenbau GmbH, Βερολίνο (ΕΕ L 272, σ. 16), το Πρωτοδικείο (πρώτο πενταμελές τμήμα), συγκείμενο από τους Β. Vesterdorf, Πρόεδρο, Ρ. Mengozzi, J. Pirrung, Μ. Βηλαρά και Ν. J. Forwood, δικαστές, γραμματέας: D. Christensen, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 14 Μαΐου 2002 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση 99/690/EK της Επιτροπής, της 3ης Φεβρουαρίου 1999, σχετικά με κρατική ενίσχυση που προτίθεται να χορηγήσει η Γερμανία υπέρ της Graphischer Maschinenbau GmbH, με έδρα το Βερολίνο, κατά το μέτρο που κηρύσσει το μέρος της σχεδιαζόμενης ενισχύσεως που υπερβαίνει το ποσό 4,435 εκατομμυρίων DEM ασυμβίβαστο με την κοινή αγορά και το απαγορεύει.
- 2) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.
- 3) Καταδικάζει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 226 της 7.8.1999.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 14ης Μαΐου 2002

στην υπόθεση T-80/00, Associação Comercial de Aveiro κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων⁽¹⁾

(Κοινωνική πολιτική — Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο — Προσφυγή ακυρώσεως — Μείωση χρηματοδοτικής συνδρομής — Αιτιολογία — Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως των πραγματικών περιστατικών)

(2002/C 180/35)

(Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική)

Στην υπόθεση T-80/00, Associação Comercial de Aveiro, με έδρα το Aveiro (Πορτογαλία), εκπροσωπούμενη από τους J. Amaral e Almeida και Β. Diniz de Ayala, δικηγόρους, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: Η. Spreyart και Μ. França), με αντικείμενο αίτηση ακυρώσεως της αποφάσεως C(99) 3684 της Επιτροπής, της 30ής Νοεμβρίου 1999, περί μείωσης της συνδρομής του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου που χορηγήθηκε στην Associação Comercial de Aveiro στο πλαίσιο του προγράμματος 890365/P1, το Πρωτοδικείο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους J. D. Cooke, Πρόεδρο, Ρ. García-Valdecasas και Ρ. Lindh, δικαστές, γραμματέας: J. Plingers, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 14 Μαΐου 2002 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση C(99) 3684 της Επιτροπής, της 30ής Νοεμβρίου 1999, περί μείωσης της συνδρομής του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου που χορηγήθηκε στην Associação Comercial de Aveiro στο πλαίσιο του προγράμματος 890365/P1, κατά τον βαθμό που αυτή μειώνει, στο κεφάλαιο 14.3.9, μισθώματα, το ποσό των παροχών που χρέωσε η SI — Sistemas de Informação, L^{da}.
- 2) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.
- 3) Η Επιτροπή φέρει τα δικαστικά έξοδά της και το ένα τρίτο των δικαστικών εξόδων της προσφεύγουσας.
- 4) Η προσφεύγουσα φέρει τα δύο τρίτα των δικαστικών της εξόδων.

⁽¹⁾ ΕΕ C 176 της 24.6.00.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 14ης Μαΐου 2002

στην υπόθεση T-194/00, Nuno Antas de Campos κατά
Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου⁽¹⁾

(Υπάλληλος — Απόρριψη αιτήματος περί εθελουσίας εξόδου από την υπηρεσία — Προσφυγή ακυρώσεως και αγωγή αποζημιώσεως)

(2002/C 180/36)

(Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική)

Στην υπόθεση T-194/00, Nuno Antas de Campos, υπάλληλος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, κάτοικος Λισαβώνας, εκπροσωπούμενος από τον C. Botelho Moniz, δικηγόρο, κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου (εκπρόσωποι: R. Da Silva Passos και J. F. De Wachter), που είχε ως αντικείμενο αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως της 3ης Σεπτεμβρίου 1999 περί απορρίψεως του αιτήματος του προσφεύγοντος αφορώντος την εθελουσία εξόδου από την υπηρεσία δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ, ΕΚΑΧ) 2688/95, για τη θέσπιση ειδικών μέτρων που αφορούν την οριστική έξοδο από την υπηρεσία υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων με την ευκαιρία της προσχώρησης της Αυστρίας, της Φινλανδίας και της Σουηδίας (ΕΕ L 280, σ. 1), και αίτημα προς αποκατάσταση της ζημίας που υπέστη, το Πρωτοδικείο (δεύτερο τμήμα), συγκείμενο από τους R.M. Moura Ramos, Πρόεδρο, και J. Pitzung και A.W.H. Meij, δικαστές, γραμματέας: J. Palacio González, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 14 Μαΐου 2002 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει το αίτημα ακυρώσεως ως αβάσιμο.
- 2) Απορρίπτει ως αβάσιμο το αίτημα προς αποκατάσταση της ζημίας που προκλήθηκε από την προσβαλλόμενη απόφαση.
- 3) Απορρίπτει κατά τα λοιπά τα αιτήματα αποζημιώσεως ως απαράδεκτα.
- 3) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 285 της 7.10.00.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 16ης Μαΐου 2002

στην υπόθεση T-17/01, Γεώργιος Ρούνης κατά Επιτροπής
των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων⁽¹⁾

(Υπάλληλοι — Μεταφορά μέρους των αποδοχών στο νόμισμα κράτους μέλους διαφορετικού από τη χώρα όπου εδρεύει το οικείο κοινοτικό όργανο — Άρθρο 17, παράγραφος 2, στοιχεία α' και β', του παραρτήματος VII του ΚΥΚ — Συνδυασμένη εφαρμογή)

(2002/C 180/37)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Στην υπόθεση T-17/01, Γεώργιος Ρούνης, υπάλληλος της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κάτοικος Βρυξελλών, εκπροσωπούμενος από τον E. Voigelot, δικηγόρο, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: J. Currall και F. Clutche-Dunivieusart), που είχε ως αντικείμενο, πρώτον, αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως της Επιτροπής της 24ης Φεβρουαρίου 2000 περί περιορισμού της μεταφοράς των καθαρών μηνιαίων αποδοχών του προσφεύγοντος στο Ηνωμένο Βασίλειο σε ποσοστό 19 % και της αποφάσεως 102/84 των προϊσταμένων διοικήσεως σχετικά με την μεταφορά αποδοχών των κατοίκων ημεδαπής υπαλλήλων και, δεύτερον, αγωγή αποζημιώσεως προς αποκατάσταση της ζημίας που προβάλλεται ότι υπέστη, το Πρωτοδικείο (τέταρτο τμήμα), συγκείμενο από τους M. Βηλαρά, Πρόεδρο, και V. Tiili και P. Mengozzi, δικαστές, γραμματέας: J. Plingers, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 16 Μαΐου 2002 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Ακυρώνει την από 24 Φεβρουαρίου 2000 απόφαση της Επιτροπής περί περιορισμού της μεταφοράς των καθαρών μηνιαίων αποδοχών του προσφεύγοντος στο Ηνωμένο Βασίλειο σε ποσοστό 19 %.
- 2) Υποχρεώνει την Επιτροπή να αποκαταστήσει τη ζημία που υπέστη ο προσφεύγων-ενάγων εξαιτίας της αποφάσεως της 24ης Φεβρουαρίου 2000, καταβάλλοντας σχετική αποζημίωση εντόκως προς 5,25 % ετησίως μέχρι την ημερομηνία της καταβολής.
- 3) Εντός πέντε μηνών από της εκδόσεως της παρούσας αποφάσεως οι διάδικοι θα προσδιορίσουν, κατόπιν κοινής συμφωνίας, τα σχετικά ποσά, και θα τα υποβάλουν στο Πρωτοδικείο.
- 4) Ελλείψει μιας τέτοιας συμφωνίας θα υποβάλουν στο Πρωτοδικείο, εντός της ίδιας προθεσμίας, τα ποσά που πρέπει να ληφθούν υπόψη κατά την άποψή τους.
- 5) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 95 της 24.3.01.

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ**της 29ης Απριλίου 2002****στην υπόθεση T-68/98, Stefan Jung κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων⁽¹⁾****(Υπάλληλοι — Αίτηση αναθεώρησης της κατατάξεως σε βαθμό — Προσφυγή — Νέο γεγονός — Εύλογη προθεσμία — Απαράδεκτο)**

(2002/C 180/38)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Στην υπόθεση T-68/98, Stefan Jung, υπάλληλος της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κάτοικος Trierweiler (Γερμανία), εκπροσωπούμενος από τον N. Lhoëst, δικηγόρο, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: J. Curall, C. Berardis-Kayser και F. Clotuche-Duniviersart), που είχε ως αντικείμενο την ακύρωση της απόφασης της Επιτροπής της 17ης Δεκεμβρίου 1997, με την οποία απορρίφθηκε το αίτημα του προσφεύγοντος περί αναθεώρησης της κατατάξεώς του σε βαθμό, το Πρωτοδικείο (πρώτο τμήμα), συγκείμενο από τους B. Vesterdorf, Πρόεδρο, και N. J. Forwood και H. Legal, δικαστές, γραμματέας: H. Jung, εξέδωσε στις 29 Απριλίου 2002 διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.
- 2) Κάθε διάδικος φέρει τα δικά του δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 209 της 4.7.98.**ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ****της 29ης Απριλίου 2002****στην υπόθεση T-70/98, Wolfgang Hilden κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων⁽¹⁾****(Υπάλληλοι — Αίτηση αναθεώρησης της κατατάξεως σε βαθμό — Προσφυγή — Νέο γεγονός — Εύλογη προθεσμία — Απαράδεκτο)**

(2002/C 180/39)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Στην υπόθεση T-70/98, Wolfgang Hilden, υπάλληλος της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κάτοικος Trierweiler (Γερμανία), εκπροσωπούμενος από τον N. Lhoëst, δικηγόρο, με τόπο επιδό-

σεων στο Λουξεμβούργο, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: J. Curall, C. Berardis-Kayser και F. Clotuche-Duniviersart), που είχε ως αντικείμενο την ακύρωση της απόφασης της Επιτροπής της 8ης Ιανουαρίου 1998, με την οποία απορρίφθηκε το αίτημα του προσφεύγοντος περί αναθεώρησης της κατατάξεώς του σε βαθμό, το Πρωτοδικείο (πρώτο τμήμα), συγκείμενο από τους B. Vesterdorf, Πρόεδρο, και N. J. Forwood και H. Legal, δικαστές, γραμματέας: H. Jung, εξέδωσε στις 29 Απριλίου 2002 διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.
- 2) Κάθε διάδικος φέρει τα δικά του δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 209 της 4.7.98.**ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ****της 12ης Απριλίου 2002****στην υπόθεση T-7/00, Hyper Srl κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων⁽¹⁾****(Προσφυγή ακυρώσεως — Εισαγωγή τηλεοράσεων προελεύσεως Τουρκίας — Κατάργηση δίκης)**

(2002/C 180/40)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Στην υπόθεση T-7/00, Hyper Srl, με έδρα τη Limena (Ιταλία), εκπροσωπούμενη από τους Dietrich Ehle και Dirk Ehle, δικηγόρους, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: G. zur Hausen), που είχε ως αντικείμενο αίτημα ακυρώσεως της από 30 Σεπτεμβρίου 1999 απόφασης της Επιτροπής (REM 2/98), με την οποία η τελευταία διαπίστωσε ότι έπρεπε να αρνηθεί τη διαγραφή δασμών όσον αφορά την εισαγωγή τηλεοράσεων προελεύσεως Τουρκίας, το Πρωτοδικείο (τρίτο τμήμα), συγκείμενο από τους M. Jaeger, Πρόεδρο, και K. Lenaerts και J. Azizi, δικαστές, γραμματέας: H. Jung, εξέδωσε στις 12 Απριλίου 2002 διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Καταργείται η δίκη επί της παρούσας προσφυγής.
- 2) Η Επιτροπή θα φέρει το σύνολο των δικαστικών εξόδων.

⁽¹⁾ ΕΕ C 149 της 27.5.00.

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 18ης Απριλίου 2002

στην υπόθεση T-238/00, International and European Public Services Organisation (IPSO) και Union of Staff of the European Central Bank (USE) κατά Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας⁽¹⁾

(«Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα — Άρνηση τροποποίησης των όρων απασχολήσεως και των κανόνων επί θεμάτων προσωπικού — Συνδικαλιστικές οργανώσεις — Προσφυγή ακυρώσεως — Απαράδεκτο»)

(2002/C 180/41)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Στην υπόθεση T-238/00, International and European Public Services Organisation (IPSO), με έδρα τη Φρανκφούρτη επί του Μάιν (Γερμανία), και Union of Staff of the European Central Bank (USE), με έδρα τη Φρανκφούρτη επί του Μάιν, εκπροσωπούμενες από τους T. Raab-Rhein, M. Roth, C. Roth και B. Karthaus, δικηγόρους, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, κατά Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (εκπρόσωποι: J. M. Fernández Martín, J. Sánchez Santiago, και B. Wägenbaur), με αντικείμενο προσφυγή ακυρώσεως κατά της αποφάσεως του αντιπροέδρου της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας της 7ης Ιουλίου 2000 με την οποία αρνήθηκε να ικανοποιήσει τα αιτήματα των προσφευγουσών για τροποποίηση ορισμένων διατάξεων των όρων απασχολήσεως του προσωπικού της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας και των κανόνων επί θεμάτων προσωπικού της εν λόγω τράπεζας, το Πρωτοδικείο (τέταρτο τμήμα), συγκείμενο από τους M. Βηλαρά, Πρόεδρο, τη V. Tiili και τον P. Mengozzi, δικαστές, γραμματέας: H. Jung, εξέδωσε στις 18 Απριλίου 2002 διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.
- 2) Οι προσφεύγουσες φέρουν τα δικά τους δικαστικά έξοδα καθώς και αυτά της καθής.

(¹) EE C 335 της 25.11.00.

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 29ης Απριλίου 2002

στην υπόθεση T-300/01 R, Carlo De Nicola κατά Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων

(Διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων — Αναστολή εκτέλεσεως — Επέιγον — Δεν υφίσταται)

(2002/C 180/42)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

Στην υπόθεση T-300/01 R, Carlo De Nicola, κάτοικος Ρώμης, εκπροσωπούμενος από τον L. Isola, δικηγόρο, κατά της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων (εκπρόσωποι: C. Gómez de la Cruz και C. Camilli), που είχε ως αντικείμενο αίτηση για αναστολή της αποφάσεως της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων περί απολύσεως του προσφεύγοντος, ο Πρόεδρος του Πρωτοδικείου εξέδωσε στις 29 Απριλίου 2002 διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων.
- 2) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή της Deutsche Sisi-Werke GmbH & Co. Betriebs KG κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), που ασκήθηκε στις 8 Μαΐου 2002

(Υπόθεση T-146/02)

(2002/C 180/43)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Η Deutsche Sisi-Werke GmbH & Co. Betriebs KG, που εδρεύει στο Eppelheim (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τους δικηγόρους H. H. Eichmann, G. Barth, U. Blumenröder C. Niklas-Falter M. Kindeldey, K. Brandt, A. Franke, U. Stephani, B. Allekotte, E. Pfrang, K. Lochner και B. Ertle, άσκησε στις 8 Μαΐου 2002 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα).

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 28.2.2002 που εκδόθηκε επί της υποθέσεως R724/1999-2 σχετικά με την υπ' αριθ. 573 725 αίτηση καταχώρισεως κοινοτικού σήματος, στον βαθμό που η απόφαση αυτή αφορά προϊόντα της κατηγορίας 32 κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας τα οποία αντιστοιχούν στην ακόλουθη περιγραφή: ποτά με βάση φρούτα και χυμοί φρούτων

— να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Κοινοτικό σήμα προς καταχώριση: Ένα τρισδιάστατο σήμα που έχει το σχήμα σάκου με επίπεδο πάτο — αριθμ. αιτήσεως 573 725

Προϊόντα ή υπηρεσίες: Κατόπιν περιορισμού του καταλόγου προϊόντων και υπηρεσιών: προϊόντα της κατηγορίας 32 (ποτά με βάση φρούτα και χυμοί φρούτων)

Απόφαση προσβληθείσα ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της αιτήσεως καταχωρίσεως από τον εξεταστή

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής της προσφεύγουσας

Λόγοι ακυρώσεως — παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 ⁽¹⁾

— δεν συντρέχει λόγος να μην καταχωριστεί ως σήμα το σήμα που υποβλήθηκε με την αίτηση καταχωρίσεως

— παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94

— γερμανικές καταχωρίσεις σημάτων για σάκους με επίπεδο πάτο.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου της 20.12.1993 για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 11, σ. 1).

Προσφυγή της Deutsche Sisi-Werke GmbH & Co. Betriebs KG κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), που ασκήθηκε στις 8 Μαΐου 2002

(Υπόθεση T-147/02)

(2002/C 180/44)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Η Deutsche Sisi-Werke GmbH & Co. Betriebs KG, που εδρεύει στο Eppelheim (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τους δικηγόρους H. H. Eichmann, G. Barth, U. Blumenröder C. Niklas-Falter M. Kindeldey, K. Brandt, A. Franke, U. Stephani, B. Allekotte, E. Pfrang, K. Lochner και B. Ertle, άσκησε στις 8 Μαΐου 2002 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα).

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει την απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 28.2.2002 που εκδόθηκε επί της υποθέσεως R748/1999-2 σχετικά με την υπ' αριθμ. 573 303 αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος, στον βαθμό που η απόφαση αυτή αφορά προϊόντα της κατηγορίας 32 κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας τα οποία αντιστοιχούν στην ακόλουθη περιγραφή: ποτά με βάση φρούτα και χυμοί φρούτων

— να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Κοινοτικό σήμα προς καταχώριση: Ένα τρισδιάστατο σήμα που έχει το σχήμα σάκου με επίπεδο πάτο — αριθμ. αιτήσεως 573 303

Προϊόντα ή υπηρεσίες: Κατόπιν περιορισμού του καταλόγου προϊόντων και υπηρεσιών: προϊόντα της κατηγορίας 32 (ποτά με βάση φρούτα και χυμοί φρούτων)

Απόφαση προσβληθείσα ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της αιτήσεως καταχωρίσεως από τον εξεταστή

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής της προσφεύγουσας

Λόγοι ακυρώσεως — παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 ⁽¹⁾

— δεν συντρέχει λόγος να μην καταχωριστεί ως σήμα το σήμα που υποβλήθηκε με την αίτηση καταχωρίσεως

— παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94

— γερμανικές καταχωρίσεις σημάτων για σάκους με επίπεδο πάτο.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου της 20.12.1993 για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 11, σ. 1).

Προσφυγή της Deutsche Sisi-Werke GmbH & Co. Betriebs KG κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), που ασκήθηκε στις 8 Μαΐου 2002

(Υπόθεση T-148/02)

(2002/C 180/45)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Η Deutsche Sisi-Werke GmbH & Co. Betriebs KG, που εδρεύει στο Erpelheim (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τους δικηγόρους H. H. Eichmann, G. Barth, U. Blumenröder C. Niklas-Falter M. Kindeldey, K. Brandt, A. Franke, U. Stephani, B. Allekotte, E. Pfrang, K. Lochner και B. Ertle, άσκησε στις 8 Μαΐου 2002 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα).

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 28.2.2002 που εκδόθηκε επί της υποθέσεως R722/1999-2 σχετικά με την υπ' αριθ. 573 428 αίτηση καταχώρισεως κοινοτικού σήματος, στον βαθμό που η απόφαση αυτή αφορά προϊόντα της κατηγορίας 32 κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας τα οποία αντιστοιχούν στην ακόλουθη περιγραφή: ποτά με βάση φρούτα και χυμοί φρούτων
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Κοινοτικό σήμα προς καταχώριση:	Ένα τρισδιάστατο σήμα που έχει το σχήμα σάκου με επίπεδο πάτο — αριθ. αιτήσεως 573 428
Προϊόντα ή υπηρεσίες:	Κατόπιν περιορισμού του καταλόγου προϊόντων και υπηρεσιών: προϊόντα της κατηγορίας 32 (ποτά με βάση φρούτα και χυμοί φρούτων)
Απόφαση προσβληθείσα ενώπιον του τμήματος προσφυγών:	Απόρριψη της αιτήσεως καταχώρισεως από τον εξεταστή
Απόφαση του τμήματος προσφυγών:	Λόγοι ακυρώσεως

- απόρριψη της προσφυγής της προσφεύγουσας — παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 ⁽¹⁾
- δεν συντρέχει λόγος να μην καταχωριστεί ως σήμα το σήμα που υποβλήθηκε με την αίτηση καταχώρισεως
- παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94
- γερμανικές καταχωρίσεις σημάτων για σάκους με επίπεδο πάτο.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου της 20.12.1993 για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 11, σ. 1).

Προσφυγή της Deutsche Sisi-Werke GmbH & Co. Betriebs KG κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), που ασκήθηκε στις 8 Μαΐου 2002

(Υπόθεση T-149/02)

(2002/C 180/46)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Η Deutsche Sisi-Werke GmbH & Co. Betriebs KG, που εδρεύει στο Erpelheim (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τους δικηγόρους H. H. Eichmann, G. Barth, U. Blumenröder C. Niklas-Falter M. Kindeldey, K. Brandt, A. Franke, U. Stephani, B. Allekotte, E. Pfrang, K. Lochner και B. Ertle, άσκησε στις 8 Μαΐου 2002 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα).

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 28.2.2002 που εκδόθηκε επί της υποθέσεως R720/1999-2 σχετικά με την υπ' αριθ. 573 048 αίτηση καταχώρισεως κοινοτικού σήματος, στον βαθμό που η απόφαση αυτή αφορά προϊόντα της κατηγορίας 32 κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας τα οποία αντιστοιχούν στην ακόλουθη περιγραφή: ποτά με βάση φρούτα και χυμοί φρούτων
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Κοινοτικό σήμα προς καταχώριση:	Ένα τρισδιάστατο σήμα που έχει το σχήμα σάκου με επίπεδο πάτο — αριθ. αιτήσεως 573 048
Προϊόντα ή υπηρεσίες:	Κατόπιν περιορισμού του καταλόγου προϊόντων και υπηρεσιών: προϊόντα της κατηγορίας 32 (ποτά με βάση φρούτα και χυμοί φρούτων)
Απόφαση προσβληθείσα ενώπιον του τμήματος προσφυγών:	Απόρριψη της αιτήσεως καταχώρισεως από τον εξεταστή
Απόφαση του τμήματος προσφυγών:	Απόρριψη της προσφυγής της προσφεύγουσας
Λόγοι ακυρώσεως:	<ul style="list-style-type: none"> — παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 ⁽¹⁾ — δεν συντρέχει λόγος να μην καταχωριστεί ως σήμα το σήμα που υποβλήθηκε με την αίτηση καταχώρισεως — παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 — γερμανικές καταχωρίσεις σημάτων για σάκους με επίπεδο πάτο.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου της 20.12.1993 για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 11, σ. 1).

Προσφυγή της Deutsche Sisi-Werke GmbH & Co. Betriebs KG κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), που ασκήθηκε στις 8 Μαΐου 2002

(Υπόθεση T-150/02)

(2002/C 180/47)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Η Deutsche Sisi-Werke GmbH & Co. Betriebs KG, που εδρεύει στο Erpelheim (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τους δικηγόρους H. H. Eichmann, G. Barth, U. Blumenröder C. Niklas-Falter M. Kindeldey, K. Brandt, A. Franke, U. Stephani, B. Allekotte, E. Pfrang, K. Lochner και B. Ertle, άσκησε στις 8 Μαΐου 2002 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα).

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 28.2.2002 που εκδόθηκε επί της υποθέσεως R723/1999-2 σχετικά με την υπ' αριθ. 573 626 αίτηση καταχώρισεως κοινοτικού σήματος, στον βαθμό που η απόφαση αυτή αφορά προϊόντα της κατηγορίας 32 κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας τα οποία αντιστοιχούν στην ακόλουθη περιγραφή: ποτά με βάση φρούτα και χυμοί φρούτων
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Κοινοτικό σήμα προς καταχώριση:	Ένα τρισδιάστατο σήμα που έχει το σχήμα σάκου με επίπεδο πάτο — αριθ. αιτήσεως 573 626
Προϊόντα ή υπηρεσίες:	Κατόπιν περιορισμού του καταλόγου προϊόντων και υπηρεσιών: προϊόντα της κατηγορίας 32 (ποτά με βάση φρούτα και χυμοί φρούτων)
Απόφαση προσβληθείσα ενώπιον του τμήματος προσφυγών:	Απόρριψη της αιτήσεως καταχώρισεως από τον εξεταστή
Απόφαση του τμήματος προσφυγών:	Απόρριψη της προσφυγής της προσφεύγουσας
Λόγοι ακυρώσεως	<ul style="list-style-type: none"> — παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 ⁽¹⁾ — δεν συντρέχει λόγος να μην καταχωριστεί ως σήμα το σήμα που υποβλήθηκε με την αίτηση καταχώρισεως — παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 — γερμανικές καταχωρίσεις σημάτων για σάκους με επίπεδο πάτο.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου της 20.12.1993 για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 11, σ. 1).

Προσφυγή της Deutsche Sisi-Werke GmbH & Co. Betriebs KG κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), που ασκήθηκε στις 8 Μαΐου 2002

(Υπόθεση T-151/02)

(2002/C 180/48)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Η Deutsche Sisi-Werke GmbH & Co. Betriebs KG, Eppelheim (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τους δικηγόρους H. Eichmann, G. Barth, U. Blumenröder C. Niklas-Falter M. Kindeldey, K. Brandt, A. Franke, U. Stephani, B. Allekotte, E. Pfrang, K. Lochner και B. Ertle, άσκησε στις 8 Μαΐου 2002 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα).

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), της 28ης Φεβρουαρίου 2002 που εκδόθηκε στο πλαίσιο της υποθέσεως R 721/1999-2, σχετικά με την υπ' αριθ. 573 238 αίτηση για την καταχώριση κοινοτικού σήματος στο μέτρο που αφορά προϊόντα της κατηγορίας 32 κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας τα οποία αντιστοιχούν στην ακόλουθη περιγραφή: ποτά με βάση φρούτα και χυμοί φρούτων·
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Κοινοτικό σήμα προς καταχώριση:	Ένα τρισδιάστατο σήμα που έχει το σχήμα σάκου με επίπεδο πάτο — αριθμός αιτήσεως 573 238
Προϊόντα ή υπηρεσίες:	Κατόπιν περιορισμού του καταλόγου προϊόντων και υπηρεσιών: προϊόντα της κατηγορίας 32 (ποτά με βάση φρούτα και χυμοί φρούτων)·
Απόφαση προσβληθείσα ενώπιον του τμήματος προσφυγών:	Απόρριψη της αιτήσεως καταχώρισεως από τον εξεταστή
Απόφαση του τμήματος προσφυγών:	Απόρριψη της προσφυγής της προσφεύγουσας

Λόγοι ακυρώσεως:

- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ' του κανονισμού (ΕΚ) 40/94⁽¹⁾·
- δεν συντρέχει λόγος να μην επιτραπεί η καταχώριση του σήματος η οποία ζητείται με την αίτηση καταχώρισεως·
- παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94·
- γερμανικές καταχωρίσεις σημάτων για σάκους με επίπεδο πάτο.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου της 20.12.1993 για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 11, σ. 1).

Προσφυγή της Deutche Sisi-Werke GmbH & Co. Betriebs KG κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), που ασκήθηκε στις 8 Μαΐου 2002

(Υπόθεση T-152/02)

(2002/C 180/49)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Η Deutsche Sisi-Werke GmbH & Co. Betriebs KG, που εδρεύει στο Eppelheim (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τους δικηγόρους H. H. Eichmann, G. Barth, U. Blumenröder C. Niklas-Falter M. Kindeldey, K. Brandt, A. Franke, U. Stephani, B. Allekotte, E. Pfrang, K. Lochner και B. Ertle, άσκησε στις 8 Μαΐου 2002 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα).

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 28.2.2002 που εκδόθηκε επί της υποθέσεως R719/1999-2 σχετικά με την υπ' αριθ. 573 154 αίτηση καταχώρισεως κοινοτικού σήματος, στον βαθμό που η απόφαση αυτή αφορά προϊόντα της κατηγορίας 32 κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας τα οποία αντιστοιχούν στην ακόλουθη περιγραφή: ποτά με βάση φρούτα και χυμοί φρούτων
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Κοινοτικό σήμα προς καταχώριση:	Ένα τρισδιάστατο σήμα που έχει το σχήμα σάκου με επίπεδο πάτο — αριθ. αιτήσεως 573 154
Προϊόντα ή υπηρεσίες:	Κατόπιν περιορισμού του καταλόγου προϊόντων και υπηρεσιών: προϊόντα της κατηγορίας 32 (ποτά με βάση φρούτα και χυμοί φρούτων)
Απόφαση προσβληθείσα ενώπιον του τμήματος προσφυγών:	Απόρριψη της αιτήσεως καταχώρισεως από τον εξεταστή
Απόφαση του τμήματος προσφυγών:	Απόρριψη της προσφυγής της προσφεύγουσας
Λόγοι ακυρώσεως	<ul style="list-style-type: none"> — παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 ⁽¹⁾ — δεν συντρέχει λόγος να μην καταχωριστεί ως σήμα το σήμα που υποβλήθηκε με την αίτηση καταχώρισεως — παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 — γερμανικές καταχωρίσεις σημάτων για σάκους με επίπεδο πάτο.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου της 20.12.1993 για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 11, σ. 1).

Προσφυγή της Deutsche Sisi-Werke GmbH & Co. Betriebs KG κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), που ασκήθηκε στις 8 Μαΐου 2002

(Υπόθεση T-153/02)

(2002/C 180/50)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Η Deutsche Sisi-Werke GmbH & Co. Betriebs KG, που εδρεύει στο Erpelheim (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τους δικηγόρους H. H. Eichmann, G. Barth, U. Blumenröder C. Niklas-Falter M. Kindeldey, K. Brandt, A. Franke, U. Stephani, B. Allekotte, E. Pfrang, K. Lochner και B. Ertle, άσκησε στις 8 Μαΐου 2002 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα).

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 28.2.2002 που εκδόθηκε επί της υποθέσεως R747/1999-2 σχετικά με την υπ' αριθ. 573 360 αίτηση καταχώρισεως κοινοτικού σήματος, στον βαθμό που η απόφαση αυτή αφορά προϊόντα της κατηγορίας 32 κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας τα οποία αντιστοιχούν στην ακόλουθη περιγραφή: ποτά με βάση φρούτα και χυμοί φρούτων
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Κοινοτικό σήμα προς καταχώριση:	Ένα τρισδιάστατο σήμα που έχει το σχήμα σάκου με επίπεδο πάτο — αριθ. αιτήσεως 573 360
Προϊόντα ή υπηρεσίες:	Κατόπιν περιορισμού του καταλόγου προϊόντων και υπηρεσιών: προϊόντα της κατηγορίας 32 (ποτά με βάση φρούτα και χυμοί φρούτων)
Απόφαση προσβληθείσα ενώπιον του τμήματος προσφυγών:	Απόρριψη της αιτήσεως καταχώρισεως από τον εξεταστή
Απόφαση του τμήματος προσφυγών:	Απόρριψη της προσφυγής της προσφεύγουσας
Λόγοι ακυρώσεως	<ul style="list-style-type: none"> — παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 ⁽¹⁾ — δεν συντρέχει λόγος να μην καταχωριστεί ως σήμα το σήμα που υποβλήθηκε με την αίτηση καταχώρισεως — παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 — γερμανικές καταχωρίσεις σημάτων για σάκους με επίπεδο πάτο.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου της 20.12.1993 για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 11, σ. 1).

Προσφυγή της Naipes Heraclio Fournier S.A. κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς που ασκήθηκε στις 17 Μαΐου 2002

(Υπόθεση T-160/02)

(2002/C 180/51)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική)

Η Naipes Heraclio Fournier, με έδρα την Άλαβα (Ισπανία), εκπροσωπούμενη από τον δικηγόρο Enrique Armijo Chavarri, άσκησε στις 17 Μαΐου 2002 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του ΓΕΕΑ.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, της 28ης Φεβρουαρίου 2002·
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Κοινοτικό σήμα που αποτέλεσε αντικείμενο της αιτήσεως ακυρώσεως: Εικονιστικό σήμα που απεικονίζει έναν άσσο σπαθί ανεστραμμένο — Σήμα καταχωρισθέν με αριθμό 000089565 για προϊόντα της κλάσεως 16 (παιγνιόχαρτα)

Δικαιούχος του κοινοτικού σήματος το οποίο ζητείται να κηρυχθεί άκυρο: Η προσφεύγουσα

Υποβαλούσα την αίτηση ακυρότητας: Société France Cartes

Απόφαση του τμήματος ακυρώσεως: Απόρριψη της αιτήσεως

Απόφαση του τμήματος προσφυγών:

Λόγοι ακυρώσεως που προβάλλονται με την παρούσα προσφυγή:

Ακύρωση της αποφάσεως του τμήματος ακυρώσεως

Εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β' και γ', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94

Προσφυγή της Naipes Heraclio Fournier S.A. κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς που ασκήθηκε στις 17 Μαΐου 2002

(Υπόθεση T-161/02)

(2002/C 180/52)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική)

Η Naipes Heraclio Fournier, με έδρα την Άλαβα (Ισπανία), εκπροσωπούμενη από τον δικηγόρο Enrique Armijo Chavarri, άσκησε στις 17 Μαΐου 2002 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του ΓΕΕΑ.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, της 28ης Φεβρουαρίου 2002·
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Κοινοτικό σήμα που αποτέλεσε αντικείμενο της αιτήσεως ακυρώσεως: Εικονιστικό σήμα που απεικονίζει έναν βαλέ μπαστούνι — Σήμα καταχωρισθέν με αριθμό 000089961 για προϊόντα της κλάσεως 16 (παιγνιόχαρτα)

(βλέπε ανακοίνωση της υποθέσεως T-160/02, Heraclio Fournier κατά ΓΕΕΑ)

Προσφυγή της Naipes Heraclio Fournier S.A. κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς που ασκήθηκε στις 17 Μαΐου 2002

(Υπόθεση T-162/02)

(2002/C 180/53)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική)

Η Naipes Heraclio Fournier, με έδρα την Άλανα (Ισπανία), εκπροσωπούμενη από τον δικηγόρο Enrique Armijo Chavarri, άσκησε στις 17 Μαΐου 2002 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του ΓΕΕΑ.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, της 28ης Φεβρουαρίου 2002·
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Κοινοτικό σήμα που αποτέλεσε αντικείμενο της αιτήσεως ακυρώσεως:
 Εικονιστικό σήμα που απεικονίζει έναν ρήγα σπαθί — Σήμα καταχωρισθέν με αριθμό 000099019 για προϊόντα της κλάσεως 16 (παιγνιόχαρτα)

(βλέπε ανακοίνωση της υποθέσεως T-160/02, Heraclio Fournier κατά ΓΕΕΑ)

Προσφυγή της Kaul GmbH κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), που ασκήθηκε στις 24 Μαΐου 2002

(Υπόθεση T-164/02)

(2002/C 180/54)

(Η γλώσσα διαδικασίας θα καθοριστεί βάσει του άρθρου 131, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας — Γλώσσα στην οποία έχει συνταχθεί η προσφυγή: η γερμανική)

Η Kaul GmbH, που εδρεύει στο Elmshorn (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τους δικηγόρους G. Württenberger και R. Kunze, άσκησε στις 24 Μαΐου 2002 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα). Ο αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών ήταν η εταιρία Bayer Aktiengesellschaft.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του τμήματος προσφυγών της 4ης Μαρτίου 2002 που εκδόθηκε στο πλαίσιο της διαδικασίας προσφυγής R 782/2000-3, βάσει του υπ' αριθ. 49106 καταχωρισθέντος κοινοτικού σήματος CAPOL που ασκήθηκε κατά της υπ' αριθ. 000195370 αιτήσεως για την καταχώριση ως κοινοτικού σήματος του σήματος ARCOL,
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση κοινοτικού σήματος:
 Atlantic Richfield Company (η οποία έχει μεταβιβαστεί στην Bayer Aktiengesellschaft)

Κοινοτικό σήμα προς καταχώριση:
 Το λεκτικό σήμα ARCOL για προϊόντα των κατηγοριών 1, 17 και 20 (μεταξύ άλλων χημικά προϊόντα για τη διατήρηση τροφίμων)· Αίτηση υπ' αριθ. 195370

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή διακριτικού γνωρίσματος:
 Η προσφεύγουσα

Αντιταχθέν δικαίωμα επί σήματος ή διακριτικού γνωρίσματος:
 Το κοινοτικό σήμα CAPOL για προϊόντα της κατηγορίας 1 (μεταξύ άλλων χημικά προϊόντα για τη διατήρηση τροφίμων)· καταχώριση υπ' αριθ. 49106

Απόφαση του τμήματος ανακοπών:
 Απόρριψη της ανακοπής

Απόφαση του τμήματος προσφυγών:
 Απόρριψη της προσφυγής της προσφεύγουσας.

Λόγοι ακυρώσεως:
 — Η προσφεύγουσα δεν γνώριζε ότι η αίτηση προς καταχώριση σήματος ως κοινοτικού σήματος είχε υποβληθεί από άλλη εταιρία·

— Στο πλαίσιο της διαδικασίας της προσφυγής εξακολουθεί να είναι δυνατή η προβολή νέων πραγματικών περιστατικών σύμφωνα με τον κανονισμό 40/94⁽¹⁾,

— Εσφαλμένη εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως δυνάμει του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου της 20.12.1993 για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 11, σ. 1).

Προσφυγή του José Pedro Pessoa e Costa κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 28 Μαΐου 2002

(Υπόθεση T-166/02)

(2002/C 180/55)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Ο José Pedro Pessoa e Costa, κάτοικος Λισαβόνας, εκπροσωπούμενος από τους Jean-Noël Louis, Etienne Marchal και Albert Coolen, δικηγόρους, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 28 Μαΐου 2002 προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής της 3ης Ιουλίου 2001 με την οποία κινήθηκε πειθαρχική διαδικασία εις βάρος του·
- να ακυρώσει την απόφαση της ΑΔΑ περί απορρίψεως της αιτήσεως της 6ης Ιουλίου 2001 του διευθυντή του Ευρωπαϊκού Κέντρου Παρακολούθησης Ναρκωτικών και Τοξικομανίας (ΕΚΠΝΤ) περί μετατάξεως του προσφεύγοντος στο ΕΚΠΝΤ, σύμφωνα με το άρθρο 29, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του ΚΥΚ·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Ο προσφεύγων, κατά την επανένταξή του κατόπιν άδειας για προσωπικούς λόγους, ζήτησε τη μετάταξή του από την Επιτροπή στο ΕΚΠΝΤ. Η Επιτροπή αρνήθηκε τη μετάταξη αυτή, λόγω του ότι είχε κινήσει πειθαρχική διαδικασία εις βάρος του προσφεύγοντος, έπειτα από την εναντίον του άσκηση ποινικής δίωξης από τις πορτογαλικές αρχές.

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι η απόφαση περί κινήσεως πειθαρχικής διαδικασίας εις βάρος του ελήφθη κατά παράβαση του άρθρου 88, πέμπτο εδάφιο, του ΚΥΚ. Επιπλέον, ο προσφεύγων προβάλλει παραβίαση της αρχής του τεκμηρίου αθωότητας καθώς και παράβαση του άρθρου 87 του ΚΥΚ, των δικαιωμάτων άμυνας και της υπ' αριθ. 103 J/77 προτάσεως των προϊσταμένων διοικήσεως.

Ο προσφεύγων υποστηρίζει, τέλος, ότι η απόφαση περί αρνήσεως της μετατάξεώς του στο ΕΚΠΝΤ είναι παράνομη στον βαθμό που στηρίζεται σε παράνομη απόφαση, ήτοι την απόφαση περί κινήσεως πειθαρχικής διαδικασίας.

Προσφυγή-αγωγή της Etablissements Toulorge κατά του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, που ασκήθηκε στις 30 Μαΐου 2002

(Υπόθεση T-167/02)

(2002/C 180/56)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Η εταιρία Etablissements Toulorge, με έδρα το Bricquebec (Γαλλία), εκπροσωπούμενη από τους Denis Waelbroek και Dirk Brinckman, δικηγόρους, άσκησε ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 30 Μαΐου 2002 προσφυγή-αγωγή κατά του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως.

Η προσφεύγουσα-ενάγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την οδηγία 2002/2/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου 2002, για την τροποποίηση της οδηγίας 79/373/ΕΟΚ του Συμβουλίου περί εμπορίας των σύνθετων ζωοτροφών και για την κατάργηση της οδηγίας 91/357/ΕΟΚ της Επιτροπής·
- να διαπιστώσει την εξωσυμβατική ευθύνη της Κοινότητας, όπως την προέβλεπε το Συμβούλιο και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, και να υποχρεώσει τα καθών να αποκαταστήσουν όλες τις ζημίες που υπέστη η προσφεύγουσα λόγω της οδηγίας αυτής·
- να υποχρεώσει τους διαδίκους να προσκομίσουν, εντός εύλογης προθεσμίας κατόπιν της εκδόσεως της αποφάσεως του Πρωτοδικείου, τα συμφωνηθέντα μεταξύ των διαδίκων ακριβή αριθμητικά στοιχεία της ζημίας ή, ελλείψει συμφωνίας, να υποχρεώσει τους διαδίκους να κοινοποιήσουν στο Πρωτοδικείο, εντός της ίδιας προθεσμίας, με δικόγραφο συμπληρωματικών προτάσεων τα ακριβή αριθμητικά στοιχεία·
- να αποφανθεί ότι οφείλεται τόκος με επιτόκιο 8% ετησίως (ή με εύλογο επιτόκιο που θα ορίσει το Πρωτοδικείο) από την ημερομηνία εκδόσεως της διαπιστώνουσας την ευθύνη της Κοινότητας αποφάσεως του Πρωτοδικείου μέχρι τη στιγμή της πληρωμής·
- να καταδικάσει τα καθών-εναγόμενα στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η επίδικη οδηγία προβλέπει την υποχρέωση των παρασκευαστών σύνθετων τροφών για προσοδοφόρα ζώα να παρέχουν συγκεκριμένα ποσοτικά στοιχεία για όλες τις πρώτες ύλες που χρησιμοποιούν στα προϊόντα τους, προκειμένου να προστατευθεί η δημόσια υγεία μέσω του καλύτερου εντοπισμού των συστατικών τους. Σύμφωνα με την προσφεύγουσα-ενάγουσα (στο εξής: προσφεύγουσα), το μέτρο αυτό θα έχει ως αποτέλεσμα την υποχρεωτική αποκάλυψη της τεχνογνωσίας και των βασικών επαγγελματικών μυστικών των παρασκευαστών σύνθετων τροφών.

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα επικαλείται παραβίαση ορισμένων προστατευόμενων από την κοινοτική έννομη τάξη δικαιωμάτων καθώς και των επιδιωκόμενων από τη Συνθήκη στόχων. Έτσι, η προσβαλλόμενη οδηγία αντιβαίνει στην προστασία του ανόθευτου ανταγωνισμού και στην προώθηση της τεχνολογικής έρευνας και ανάπτυξης. Επιπλέον, δεν σέβεται το δικαίωμα της ιδιοκτησίας και το δικαίωμα της ελεύθερης ασκήσεως οικονομικής δραστηριότητας. Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται, τέλος, ότι η οδηγία αντιβαίνει στον στόχο της βελτιώσεως των γεωργικών προϊόντων και της προστασίας του περιβάλλοντος.

Επιπλέον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το επίδικο μέτρο είναι δυσανάλογο. Σύμφωνα με την προσφεύγουσα, η οδηγία δεν μπορεί να επιτύχει τον επιδιωκόμενο στόχο της προστασίας της δημόσιας υγείας και βγαίνει πέραν του αναγκαίου μέτρου για την επίτευξη ενός τέτοιου στόχου. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει, επίσης, ότι η οδηγία αφ' εαυτής δεν διασφαλίζει την ποιότητα των προϊόντων, δεν βελτιώνει τον εντοπισμό των συστατικών τους και δημιουργεί δυσανάλογες επιβαρύνσεις επισήμανσης.

Τέλος, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι το μέτρο στηρίζεται σε εσφαλμένη νομική βάση. Κατά την άποψή της, ως νομική βάση έπρεπε να επιλεγεί το άρθρο 37 της Συνθήκης ΕΚ και όχι το άρθρο 152 της Συνθήκης, δεδομένου ότι η προσβαλλόμενη οδηγία ουδεμία σχέση έχει με τον κτηνιατρικό και φυτοϋγειονομικό τομέα.

Προσφυγή της Cerveceria Modelo S.A. de C.V. κατά του Γραφείου εναρμονίσεως στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (ΓΕΕΑ), που ασκήθηκε στις 30 Μαΐου 2002

(Υπόθεση T-169/02)

(2002/C 180/57)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική)

Η Cerveceria Modelo, με έδρα την πόλη του Μεξικού, εκπροσωπούμενη από τους δικηγόρους D. Carlos Lamo Devesa και D. Antonio Velazquez Ibañez άσκησε στις 30 Μαΐου 2002 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του ΓΕΕΑ.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του τρίτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 6ης Μαρτίου 2002·
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση κοινοτικού σήματος:

Η προσφεύγουσα εταιρία

Σήμα προς καταχώριση:

Το κοινοτικό εικονιστικό σήμα υπ' αριθ. 1.178.425, που απεικονίζει φιάλη μπίρας με την ένδειξη «NEGRA MODELO» στην ετικέτα, για προϊόντα των κατηγοριών 25 (ενδύματα), 32 (ζύθος) και 42 (υπηρεσίες παροχής ποτών και διατροφής και νυκτερινά κέντρα).

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή διακριτικού γνωρίσματος:

Η MODELO CONTINENTE HIPERMERCADOS S.A.

Αντιταχθέν δικαίωμα επί σήματος ή διακριτικού γνωρίσματος:

Τα πορτογαλικά εικονιστικά σήματα υπ' αριθ. 295.800 και 295.804, τα οποία αφορούν αντιστοιχώς τα προϊόντα που περιλαμβάνονται στις κατηγορίες 25 (ενδύματα περιλαμβανομένων υποδυμάτων) και 33 (σιρόπια, ζύθος και μη οιοπνευματώδη ποτά) της Διεθνούς Ονοματολογίας.

Απόφαση του τμήματος ανακοπών:

Προσωρινή απόρριψη της αιτήσεως καταχωρίσεως του κοινοτικού σήματος για τη διάκριση «ζύθος» και αποδοχή της για τη διάκριση «ενδύματα» και «υπηρεσίες παροχής ποτών και διατροφής και νυκτερινά κέντρα».

Απόφαση του τμήματος προσφυγών:

Επιβεβαίωση της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών.

Προβαλλόμενοι λόγοι ακυρώσεως:

Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 (κίνδυνος συγχύσεως).

Προσφυγή του Laurent Druet κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 30 Μαΐου 2002

(Υπόθεση T-172/02)

(2002/C 180/58)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Ο Laurent Druet, κάτοικος Βρυξελλών, εκπροσωπούμενος από τους Jean-Noël Louis, Etienne Marchal και Albert Coolen, δικηγόρους, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, στις 30 Μαΐου 2002, προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει, αφενός, την απόφαση της επιτροπής προαγωγών περί μη εγγραφής του ονόματος του προσφεύγοντος στον πίνακα των ικανότερων υπαλλήλων και, αφετέρου, την απόφαση της Επιτροπής περί μη προαγωγής του στον βαθμό Β4 στο πλαίσιο των προαγωγών του 2001, οι οποίες απορρέουν από τη δημοσίευση του πίνακα των ικανότερων υπαλλήλων στις Διοικητικές Πληροφορίες αριθ. 71/2001, της 10ης Αυγούστου 2001, και από τη δημοσίευση του πίνακα των υπαλλήλων που προήχθησαν στον βαθμό αυτό στις Διοικητικές Πληροφορίες αριθ. 72/2001·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων προβάλλει παραβίαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως καθώς και παράβαση του άρθρου 45 του ΚΥΚ, παραβίαση των αρχών της ίσης μεταχειρίσεως, της προσδοκώμενης εξέλιξης της σταδιοδρομίας, της ορθής διοικήσεως και της χρηστής διαχειρίσεως.

Σύμφωνα με τον προσφεύγοντα, η καθής αποφάσισε να προαγάγει αντί αυτού ορισμένους υπαλλήλους με σαφώς κατώτερες ικανότητες από τις δικές του.

Προσφυγή της Mícole Wieme κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 4 Ιουνίου 2002

(Υπόθεση T-174/02)

(2002/C 180/59)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Η Mícole Wieme, κάτοικος Βρυξελλών, εκπροσωπούμενη από τον Eric Boigelot, δικηγόρο, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 4 Ιουνίου 2002 προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση της ΑΔΑ της 13ης Ιουλίου 2001 με την οποία δεν επιλέχθηκε η υποψηφιότητά της για τη θέση του Διευθυντή μονάδας της ΓΔ TAXUD/A/3·
- να ακυρώσει τη ρητή απόφαση περί απορρίψεως της ενστάσεώς της, την οποία η προσφεύγουσα έλαβε στις 8 Μαρτίου 2002·
- να ακυρώσει τον διορισμό για τη θέση του Διευθυντή μονάδας της ΓΔ TAXUD/A/3, ο οποίος επέφερε, μεταξύ άλλων, την απόρριψη της υποψηφιότητας της προσφεύγουσας για την κενή θέση·
- να καταδικάσει, εν πάση περιπτώσει, την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα επικαλείται παράβαση των άρθρων 29, παράγραφος 1, στοιχείο α', και 45, παράγραφος 1, του ΚΥΚ, δικονομική πλημμέλεια, κατάχρηση εξουσίας, καθώς και παραβίαση των γενικών αρχών του δικαίου, όπως της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, της ίσης μεταχειρίσεως, της προσδοκώμενης εξέλιξης της σταδιοδρομίας, της ισότητας των ευκαιριών και της ίσης μεταχειρίσεως ανδρών και γυναικών.

Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται, μεταξύ άλλων, ότι η καθής, απορρίπτοντας την υποψηφιότητά της και διορίζοντας άλλο πρόσωπο, δεν εφάρμοσε ορθά τις διατάξεις του ΚΥΚ και τις από αυτές απορρέουσες γενικές αρχές του δικαίου, στηρίζοντας την απόφασή της σε ανακριβή αιτιολογία τόσο όσον αφορά τα πραγματικά περιστατικά όσο και από νομικής απόψεως.

Προσφυγή του Giorgio Lebedef κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 7 Ιουνίου 2002

(Υπόθεση T-175/02)

(2002/C 180/60)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Ο Giorgio Lebedef, κάτοικος Senningerberg (Λουξεμβούργο), εκπροσωπούμενος από τον Gilles Βουνέου, δικηγόρο, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, στις 7 Ιουνίου 2002, προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση 9567 της 28 Φεβρουαρίου 2002 του Γενικού Γραμματέα της ΓΔ ADMIN περί μη περιλήψεως του ονόματος του προσφεύγοντος στον πίνακα των ικανότερων υπαλλήλων και περί μη προαγωγής του στον βαθμό Β1 στο πλαίσιο των προαγωγών του 2000·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Ο προσφεύγων, υπάλληλος της καθής, βάλει κατά της αρνήσεως της ΑΔΑ να τον προαγάγει στον βαθμό Β1 στο πλαίσιο των προαγωγών του 2000.

Προς στήριξη των ισχυρισμών του προβάλλει:

- Παράβαση του άρθρου 45, παράγραφος 1, του ΚΥΚ, καθώς και της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων.
- Παραβίαση των δικαιωμάτων άμυνας.
- Μη τήρηση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως.
- Παραβίαση της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης καθώς και του καθήκοντος αρωγής της διοικήσεως.

Διαγραφή της υποθέσεως T-113/97⁽¹⁾

(2002/C 180/61)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Με διάταξη της 21ης Φεβρουαρίου 2002 ο πρόεδρος του πρώτου τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως T-113/97, Pierre Tomarchio κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

⁽¹⁾ ΕΕ C 199 της 28.6.97.

Διαγραφή της υποθέσεως T-2/01⁽¹⁾

(2002/C 180/62)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

Με διάταξη της 29ης Απριλίου 2002, ο πρόεδρος του πρώτου τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως T-2/01, Vereniging Nederlandse Cementindustrie κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

⁽¹⁾ ΕΕ C 95 της 24.3.01.

Διαγραφή της υποθέσεως T-3/01⁽¹⁾

(2002/C 180/63)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

Με διάταξη της 29ης Απριλίου 2002, ο πρόεδρος του πρώτου τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως T-3/01, Eerste Nederlandse Cement Industrie κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

⁽¹⁾ ΕΕ C 95 της 24.3.01.

III

(Πληροφορίες)

(2002/C 180/64)

Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*

EE C 169 της 13.7.2002

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 156 της 29.6.2002

EE C 144 της 15.6.2002

EE C 131 της 1.6.2002

EE C 118 της 18.5.2002

EE C 109 της 4.5.2002

EE C 97 της 20.4.2002

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα σε:

EUR-Lex: <http://europa.eu.int/eur-lex>

CELEX: <http://europa.eu.int/celex>
